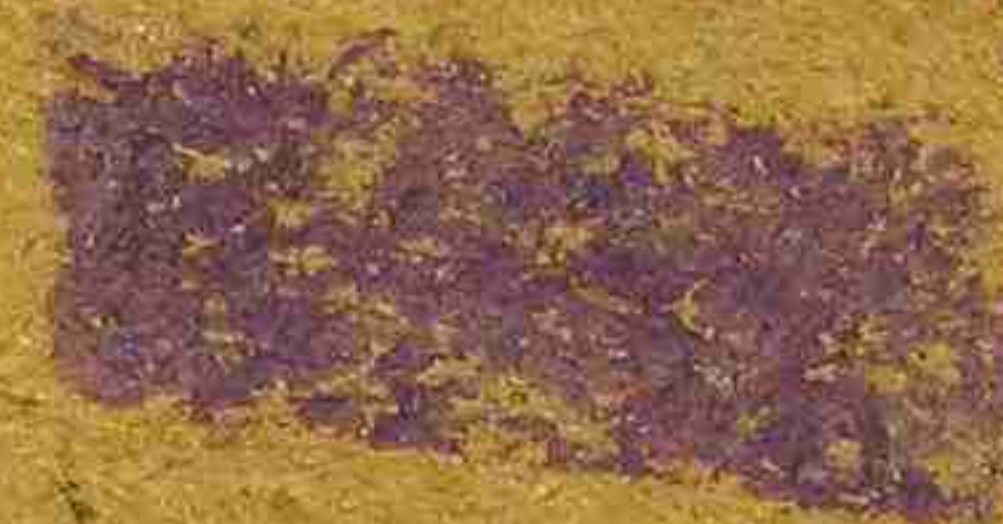

52662

ਕਹੁ ਫਰਜ਼ ਕਿਆ ॥ ਇਸ ਮਜਿਸਮ ਸਿਉ ਪੈਰੇ ਸੇਤਾਂ ਕੀ
ਹਰਜ ਕਿਆ ॥ ਕਿੰਚਾ ਫੇਰਤ ਭਈ ਜਬਾਹਿਰ ਸਤਾਂ ਬਾਕੀ ਮ
ਰਜ ਕਿਆ ॥ ੧੩ ॥

ੴ ਜਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਪ੍ਰਤਕ ਮਨ ਭਵਤ ਕਾਇਖ ਜਿਹੋ ॥ ਕਬਿੰਤਾ ॥ ॥ ਅਲੇਕ ਕਪ ਦਸੇ
ਈਜੇ ਈਲੇਕ ਮੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਨਹਿ ਅਵੇਦ ਨ੍ਰਿਵਿਭਾਗ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਿੰਡ
ਜੇ ਪੈਰੇ ॥ ॥ ਨਿਰਲਿਭ ਅਪ੍ਰਮੇਦ ਗੁਣ ਕ੍ਰਿਆ ਜਾਤੀ ਸੁਨ ਸਰਬ ਕਲਪ
ਨਾ ਬਿਹੀ ਨ ਦਾ ਕ ਬਿਸੇ ਨ ਕਰੇ ॥ ॥ ਅਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨਿਰਾਦ੍ਯੁਜਾ ਅਚਿੰਤਾ ਅ
ਤਰ ਕ ਨਿਰੀਸਾ ਅਵਿਜ ਕੁਸਲ ਯਾਨ ਰੇ ਨ ਬਿਧਿ ਪੈਰੇ ॥ ॥ ਅੰਸੇ ਨਿ
ਰੋਪਾ ਧਤਾਂ ਮੇ ਮਾਯਾ ਕੇ ਅੰਰੇ ਪਧੀਰ ਸਿਖ ਬੋਧੇ ਤਾ ਬਿਧਿ ਨ ਖੋਧ ਦਾ
ਕਵੈਰ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪ੍ਰਤਖ ਯਾਇਲੇਕ ਕਪ ਮਾਣਕ ਰਸਿ ਪਹੁੰਦਿ ਅ
ਨਾਤਮ ਦ ਬਾਉਤ ਪਾਤ ਦੁਨ ਨ ਸੁਤਾ ॥ ਭੈਰੁ ਪ੍ਰਣਾਮੀ ਪ੍ਰਵਿੰਨ
ਸਾਦਿ ਸੇ ਸਾਦਿ ਸ ਮਾਯਾ ਕ੍ਰਿਤ ਭੇਦ ਭਾਸੇ ਜੋ ਸਮ ਸੁ ਬਿਜ ਸੁਤਾ ॥
ਅੰਸੇ ਜੋ ਪ੍ਰਧ ਚਕ੍ਰ ਦਤਾ ਸ ਕੇ ਕਥ ਰੇ ਮੇ ॥ ਅਲੀ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸੁ ਮ ਪਾਵੈ ਕ
ਸਹੇ ਕੇ ਵਲਕ ਸੁਤਾ ॥ ਜੈ ਸੇਖਰ ਕੇ ਸਨ ਕੀ ਸਿਖ ਯਾ ਲਗਾਵੈ ਮੁਠ
ਬਿਧੁ ਪਜਤ ਨ ਕਰੇ ਭਈ ਸੁਤਿ ਸੁਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਤ ਬਿਤ ਭਾਰਜ
ਸਮਾਜ ਗਯ ਬਾਜ ਰਥ ਗਾਂ ਮਧਾਂ ਮਗਾਦੁ ਸੇਨਾ ਪ੍ਰਯਹੈ ਜਾਂ ਕੇਵ

ਸਤੋ॥ ॥ ਦੇਹਿ ਇੰਦ੍ਰ ਪਾਲ ਮਨ ਬਧਿ ਮਾਗਿ ਜਾਨਾਇ ਕਰ ਜਕਾਰ
 ਲਵਰਗੁ ਰਾਮੈ ਯਾ ਪ੍ਰਕਾਸਤੋ॥ ਲੋਕ ਕਵੈ ਦਕ ਮਤਿ ਸੁਭਾ ਸੁਭ
 ਯਾਦੁ ਤਹੈ ਸਿਧ ਕੀਏ ਸਿਧ ਚਿਯਾ ਮਾਸਿ ਧੋਤੈ ਜਾਸਤੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਮ ਕੋਹੈ॥ ਅਸਿ ਪਦ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ਦਾ ਮਾਪ ਸੁਖ ਚੁਕੈ ਦੂਸ
 ਪਾਸਤੋ॥ ੩॥ ॥ ਮਾਰੇ ਗੰਗਾ ਪਾਵੈ ਗੰਗਾ ਮਦਾਹੇ ਗੰਗਾ ਮਧਾ ਵੇਗੰਗਾ ਮਧਿ
 ਰਧਾ ਮਰਧ ਗੰਗਾ ਮਧੰਗੰਗਾ ਮਕਿ ਪੰਥ ਰਹੈ॥ ਬੈਠੇ ਗੰਗਾ ਮਧਿ ਠੰਗਾ ਮਧਿ
 ਸੇਵੈ ਗੰਗਾ ਮਧਾ ਗੰਗਾ ਮਧਾ ਵਨ ਪੀਵਨ ਕਛੂ ਗੰਗਾ ਮਧੇ ਨਨ ਜਾ ਰਹੈ॥
 ॥ ਦੇਖੈ ਗੰਗਾ ਮਧਾ ਗੰਗਾ ਮਧੇ ਲੈ ਗੰਗਾ ਮਧੇ ਲੈ ਗੰਗਾ ਮਧੇ ਵੈ ਗੰਗਾ ਮਧੇ ਵੈ ਗੰਗਾ ਮਧੇ
 ਗੰਗਾ ਮਧੇ ਰਹੈ॥ ਹਉ ਭੀ ਗੰਗਾ ਮਧਿ ਭੀ ਗੰਗਾ ਮਧੇ ਹਉ ਭੀ ਗੰਗਾ ਮਧਿ ਹਉ
 ਗੰਗਾ ਮਧਿ ਰਹੈ॥ ਬਾਹੂ ਗੰਗਾ ਮਧਾ ਮਕਿ ਉਜਾ ਰਹੈ॥ ੪॥ ਕੋਉ ਤਕਹ
 ਤਯ ਹੁਲਾਸ ਧਾ ਆਤਮਾ ਕੋਉ ਇੰਦ੍ਰ ਪਾਲ ਕੋਉ ਮਨ ਪੀਕ ਮੇ
 ਧਮੈ॥ ਕੋਉ ਕਹੈ ਬਧਿ ਕੋਉ ਕਾਦ੍ਰੀ ਰਬੰਧ ਮਕਿ ਕੋਉ ਕਹੈ ਸੂਨ ਕੋਉ
 ਸਬਦ ਜਾਲ ਮੈ ਦੁਸੈ॥ ਕੁਏ ਗੰਗਾ ਪਤ੍ਰੀ ਸਭ ਪੀਯ ਕੋਉ ਬਿਓਗਾ
 ਏਭੇ ਏਕ ਰਤ ਬੁਲਾ ਪਸੁ ਪ੍ਰਮਾਦ ਕੋ ਗੰਗਾ ਮਧੈ॥ ਜਾਹਿ ਕੋ ਬਿਚਾਰ
 ਸੇਈ ਆਤਮਾ ਕੀ ਜਾਨੈ ਸਾਰ ਬਿਨਾ ਹੀ ਬਿਚਾਰ ਹੋਰ ਬਕੈ ਮੋਰਿ
 ਕੋ ਭੁੰਝੈ॥ ੫॥ ਆਤਮਾ ਮਦੁ ਤੀਯ ਏਕ ਸਬਦ ਨਾਨਾ ਅਨੇਕ
 ਬਰਲੁ ਪ੍ਰੀਤੁ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮਾਤ੍ਰਾ ਅੰਕਾ ਸਕੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਹਿ ਸਯ ਪ੍ਰੀਤੁ

ਵਾਕਭੇਰੀਆਵਿਭੀਨਾਸਪੁਲਾਮੀਹੈਸਤਾਪ੍ਰਤਭਾਸਕ
 ਦੇਸਕਲਵੇਸਤਭੇਦਸਬਦਮੇਪ੍ਰਤਯਾਇਸੈਕਾਰਕ
 ਧਿਨਾਨਉਤਪਤਿਹੋਇਜਾਸਕੀ। ਸਬਦਦੁਖਦੇਕੀਰਾ
 ਸਬਯੋਮਗੁਲਪ੍ਰਕਾਸਤਾਕੇਮਾਨੈਆਤਮਾਜੋਮੰਦਚੁ
 ਧਿਤਾਸਕੀ॥੬॥ ਤੇਰੀਤੋਨਦੇਹਿਹੈਨਤੂੰਹੈਦੇਹਿਸਰੂਪ
 ਸੁਨਦੇਹਿਸੇਸਨੇਹਿਕਰਕਿਉਹਿਗਨਹੋਤਹੈ। ਰੂਤਨ
 ਕੀਦੇਹਿਹੈਅਸਤਜਤ੍ਰਦੁਖਮੇਸੇਅਧਮਸੇਪ੍ਰੀਤਜੋਜ
 ਕਿਉਬਡਾਈਖੇਤਹੈ। ਦ੍ਰਿਸਮਾਨਦੇਜੂਤਨਹੈਅਨਾਤਮ
 ਸਹਤਮਨਤਾਜੋਤਦਰੂਪਦੈਕੇਬਿਥੋਯੋਹੀਰੇਤਹੈ॥੭॥
 ਆਪਕੇਸੀਗੁਰਕਹਾਂਤੁਝੈਮੇਸਿਸਾਰਤੂਤੋਨਿਗਮਯਨਿ
 ਰਿਧਰਬੇਬੰਧਪਰਮਜੋਤਹੈ॥੮॥ ਤੂਤੋਹੈਅਚਾਹਦੇਦ
 ਤੂਮੇਕਹਾਂਚਾਹਪਤ੍ਰੀਚਾਹਿਆਵਿਬ੍ਰਿਤਾਮੰਤःਕਰਲ
 ਕੇਧਰਮਹੈ। ਤੂਤੋਹੈਅਖੰਡਤੂਮੇਕਹਾਂਖੰਡਖੰਡਮੰਗ
 ਹਾਥਪਾਵਾਆਦਸੋਤੋਅਬੁਰੇਮਚਰਮਹੈ। ਤੂਤੋਹੈਅਕ
 ਤਾਜਾਂਸੇਕ੍ਰਿਪਾਕੇਨਰੰਚਪਾਵਨਸੇਆਦਿਸੋਤੋਪਾਨਨ
 ਕੇਧਰਮਹੈ॥੯॥ ਸਰਬਕੇਜੋਸਾਖੀਜਾਂਕੇਕਹੈਅਬਿਨਾ
 ਸੀਬੇਦਸੋਤੋਰੇਸਰੂਪਸਿਸਦੇਜਾਨਯਹੀਮਰਮਹੈ॥੧੦॥

ਲੇਖ

॥ ਸਸ ਕਨਾਹਿ ਛੇਤ ਸਕੈ ਪਾਵ ਕਨਾਹਿ ਕਰੇ ਪੈ ਨ ਸੇ ਨ ਸੇ ਸੇ ਹੋਇ
 ਨੀਰ ਸੇ ਨ ਗਰੇ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਛੁਪਾ ਮੋ ਪਿਪਾਸਾ ਹਰਖ ਸੇ ਕਾਇਸ
 ਬਿਤ ਬਿਧ ਖੁਸ਼ਿ ਪੁਲਾਸ ਪੁਨ ਜਾਯ ਤੇ ਨ ਮਰੇ ਹੋਇ ॥ ਤੀਨੋ ਦੇਸ
 ਤੀਨੋ ਕਾਲ ਤੀਨੋ ਅਵਸਥਾ ਜਾਤੀ ਮੋ ਵਿਜਾਤੀ ਸੁਗਤੀ
 ਭੇਦ ਭੇਦੋ ਪਰੇ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਾਵਿਕਾਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨਿਰਾਮਯ
 ਨਿਰਾਪਾਰ ਨਿਰਾਵਿਸੇਸ ਰੂਪ ਸੇ ਤੇ ਤੂੰ ਹੀ ਬੇਦ ਰਹੇ ਹੋਇ
 ਕੋ ਰੱਜਾ ਵਿਦਰ ਤਉ ਰਗ ਰੱਜ ਸੇ ਨਾ ਰਿੰਨ ਕਛੁ ਸੁਕਾਤਿ ਕਾਵਿ
 ਵਰਤ ਰਜ ਤਸੁ ਕ੍ਰਿਕਾਸ ਰੂਪ ਹੋਇ ॥ ਮਿਤ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰੰਗ ਨ ਸੇ ਮਿ
 ਤ ਕਾ ਮੇਰੇ ਨਿਜਾ ਰੇ ਨਾਹਿ ਬਿਭੁ ਮਾਹਿ ਪੁਤਰੀ ਅਨੇ ਕਏ ਕੇ
 ਰੂਪ ਹੋਇ ॥ ਜਲ ਕੇ ਤਰੀਗਾ ਸੇ ਤੇ ਜਲ ਸੇ ਨ ਜੁਏ ਕਛੁ ਘਾਮ
 ਮਾਹਿ ਨੀਰ ਸੇ ਤੇ ਸੁਧ ਏ ਕੇ ਧੂਪ ਹੋਇ ॥ ਤੈ ਮੇਰੇ ਹਧ ਪੰਚ ਸਰ
 ਤੇ ਰੇ ਹੀ ਵਿਦਰ ਤਹਈ ਮੇ ਤੁਝ ਮੇ ਵਿਭੇ ਕ ਨ ਕੇਰੀ ਕਹੈ ਨ
 ਰੂਪ ਹੋਇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਬਦ ਸਪਰਸ ਨਾਹਿ ਰੂਪ ਰਸ ਗੰਧ ਨਾਹਿ
 ਰੂਮ ਤੇ ਏ ਤੇ ਜਨਾਹਿ ਚਾਹੁ ਨਾਹਿ ਬਿਭੇ ਮਹੈ ॥ ਤਿਰਗਾ ਹੀ ਕਾ
 ਰਨਾਹਿ ਮਹਿ ਤਤ ਮਯਾ ਨਾਹਿ ਵਿਦਤ ਨ ਤਾਗ ਰਲ ਸੂਰ ਹੋਨ
 ਸੇ ਮਹੈ ॥ ਦੇਵ ਦੇਵ ਤਜ ਛ ਨਗ ਕਿਨ ਰਗੀਧ ਬਨਾਹਿ ਮਾਸ
 ਮਬਕਨ ਅਨਲੇ ਮਪੁ ਤਿਲੇ ਮਹੈ ਪ੍ਰਮਬੁ ਹਾਏ ਵੇ ਜੇ ਸਾ

ਮੇ

ਪੇਖਕਸਬਦਸੁਨਾਅੰਸੇਸੁਰੂਪਜਾਂਮੈਭੇਦਨਾਹਿਰੇਮਹੇ
੧੧॥ ਬੁਧਾਧਿਸੁਰੂਦੁਇਦੁਚੰਦਕਮੇਰਜਮਮਾਰਗੁਗਲੇਸ
ਜਹਾਂਭੁਭੁਨਭਵਾਂਨੀਹੈ॥ ਭੂਮਬੁਧਿਬੁਹਸਪਤਿਸੁਕੁਸਿਨ
ਰਹਿਕੇਤੁ ~~ਜਹਾਂਭੁਭੁਨਭਵਾਂਨੀਹੈ~~ ਮੰਧਮਾਪਜਿਤਿਪਰਾਬੈਖ
ਰੀਨਬਾਨੀਹੈ॥ ਮਾਤਿਬਾਦੀਰੁਖਧਾਰੀਦਰਸਨਪਖੰਡਕਿ
ਗੁਗਰਸਿਖਪਛਪਤਸਭੀਤਗਾਂਠਾਨੀਹੈ॥ ਕਵੀਕਿਵਿ
ਚਲਨਾਂਮੇਕਾਉਕੀਨਗਲੇਟਾਲਸੇਸੁਰੂਪਮੇਰੇਜਾਂਮੇ
ਗਜਾਂਨੀਨਮਗਯਾਨੀਹੈ॥ ੧੨॥ ਪੀਰਨਕੀਪੀਰੀਫੁਕੀਰੀ
ਫੁਕੀਰੀਫੁਕੀਰਨਰਕੀਮੀਰਨਕੀਮੀਰੀਜਾਂਮੇਤਨਕ
ਨਠਹਿਗਤਿਹੈ॥ ਜੇਗੁਕਲਜੇਗੀਕੀਭੋਗੀਕੀਭੋਗਕ
ਲਾਕੇਪੀਨਕੇਕੁਪਜਾਂਮੇਬਧੋਚਲੇਜਾਤਹੈ॥ ਸਿਧ
ਕੀਸਿਧਾਈਕਵਤਾਂਈਕਵੀਅਨਕੀਪੀਰਤਾਂਈਪੀਰ
ਤਕੀਜਾਂਮੇਰਚਨਦਿਖਾਤਹੈ॥ ਐਸੇਜੇਅਸਿਗਜਾਂ
ਮੇਕਾਉਕੇਨਚਫੇਰੀਗਸੇਸੁਰੂਪਮੇਰੇਮਨਦਾਂਕਜਾਂਪ
ਲਾਤਹੈ॥ ੧੩॥ ਗਗਦੈਖਮਾਨਅਪਮਾਂਨਹੂਨਪਈਮੇ
ਜਾਂਮੇਕੇਪਅਰਲਿਭਜਾਂਮੇਪਨਿਹੂਨਪਾਪਹੈ॥ ਵੈਗ
ਗਵਦੇਕਸਮਦਮਯਮੇਨੇਮਮਾਇਖਿਮਾਸੀਤੇਖ

ਦਾਇਆਜਾਪਨ ਆਜਾਪਹੈ ॥ ਜੇਮਵਤਪੂਰਰਹੈਉਰ
 ਨਨਕਾਹੂੰ ਠੋਰਤਾਂਕੇਸਾਖਾਤਰੁਏਮਿਏਵੈਤਾਪਹੈ ॥ =
 ਦੇਵਨਕੋਦੇਵਮਹਾਂਦੇਵਜੋਚੈਤੁਨਘਨਸਬਕੋਪਕਾਸਕ
 ਮੋਹਿਸੁਸਿਬੇਦਆਪਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਿਚਤਾਕ੍ਰਿਮਾਜਾਲਜਾਂਮੇ
 ਨਹਿਤੀਨੋਕਾਲੇਸੇਸਕਰਸਰਬਸਹਕਾਰਲਖਿਨਾਸਹੈ ॥
 ਕਾਯਕੁਦਾਚਕਮਾਨਸਨਿਮਿਤਨਿਤੁਪ੍ਰਾਯਸ੍ਭਿਤਕੰਮ
 ਕਨਾਖਿਧਾਕ੍ਰਿਮਾਮਾਨਸਉਦਾਸਹੈ ॥ ਪ੍ਰਾਰਥਯੋਜੇਲੇਸ
 ਨ੍ਰਜਨਮੋਹਿਜੇਖਦਿਛੁਤਮਨਿਛੁਤਪਾਰਿਛੁਤਕੋਨਮ
 ਵਕਾਸਹੈ ॥ ਅਮੋਭੋਨਿਸਕ੍ਰਮਸਿਧਿਅਕ੍ਰੋਨ੍ਰਿਬਿਧਪ੍ਰਮ
 ਸਾਧਯੋਸੇਅਤੀਤਸੋਹਿਆਪਸ੍ਵਿਪ੍ਰਕਾਸਹੈ ॥ ੧੫ ॥ = ॥
 ਅਮ੍ਹੈਤਪਿਨ੍ਰਮੁਗਧਲੀਨੇਜਬਨਿਜਕਰਘੀਸਪ੍ਰਦਰਲ
 ਮਰਦਨਕੀਨੇਜੇਨਧੁਮੰਕੇ ॥ ਚੋਪਾਸ੍ਭਿਤਕੋਚਾਰਦਾਕਮਾ
 ਥਾਛੁਕੋਜੇਸੇਵੀਸਾਕ੍ਰਿਬਿਦਾਰਉਦੇਕੀਨੋਬ੍ਰਿਤਿਚਰਮੰਕੇ
 ਪੋਲਮਤੀਆਕੋਸਮਬਾਦੀਲੈਪਛਾਕੋਦਲੋਸਾਂਖਯੇ
 ਗਨ੍ਯਾਯਕਮੀਮਾਸਕਸਹਤਕਰਮੰਕੇ ॥ ਰਹੈਅਮ੍ਹੈ
 ਤੀਯਮਖੰਡਨਿਸਕੰਦਕਪਚੰਡਪੰਛਪਾਤਸੂਨਸੁਧਪ੍ਰ

ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਕ੍ਰਮ ਕੋ ॥੧੬॥ ॥ ਨਜਾਰੇ ਨਜਾਰੇ ਭੇਖ ਨਜਾਰੇ ਉਪਦੇ
 ਸਮੀਕ ਨਜਾਰੇ ਨਜਾਰੇ ਇਸ਼ਦੇਵ ਨਜਾਰੀ ਹੀ ਉਪਾਸਨਾ ॥
 ਨਜਾਰੇ ਨਜਾਰੇ ਬਿਨ ਨਜਾਰੀ ਨਜਰੀ ਧਰਮ ਮੂਲ ਦਾ ਨਜਾ
 ਰੇ ਨਜਾਰੇ ਕਰਮ ਨਜਾਰੀ ਨਜਾਰੀ ਗੁਰਮਾਸਨਾ ॥ ਨਜਾਰੇ ਨਜਾ
 ਰੇ ਖਾਂਸ ਪਾਂਸ ਨਜਾਰੇ ਨਜਾਰੇ ਪਹਿਰਾਸ ਨਜਾਰੇ ਨਜਾਰੇ ਲੋਕ ਨਜਾ
 ਰੀ ਨਜਾਰੀ ਮੇਖ ਦਾਸਨਾ ॥ ਜੇਤੇ ਨਾਨ ਮਤ ਸਭੀ ਤਿਤ੍ਰ ਸੇ ਅਤਤ
 ਧੀਰੋ ਕਨ ਕੇਨ ਖੇਧ ਕਰੇ ਕਾਂਕੀ ਕਰੇ ਬਾਪਨਾ ॥੧੭॥ ਅਤਨ ਕੇ
 ਭੇਦ ਕਰੇ ਭੇਦ ਨਾਹੀ ਮਾਤਮਾ ਮੇ ਮਤਨਾ ਨਾਦੀ ਮੇ ਸੇ ਤੇ ਬੁ
 ਧ ਕੀ ਕਲੰ ਪਨਾ ॥ ਬਧੀ ਮਾਪ ਕਲਪ ਤਹੇ ਬਧੀ ਕਲਧੇ ਮਤਿ
 ਜੇਤੇ ਕਲਪਤ ਮਧਜ ਸੁ ਕੇਵਲ ਬਾਂਢੀ ਕੀ ਜਲ ਪਨਾ ॥
 ਤਹਾਂ ॥ ਬਧਿ ਜਹਾਂ ਨਾਹਿ ਮਾਤਿ ਕੀ ਨਪਰੇਂ ॥ ਸੁਣੀ ਸਥੇ ਪਾਤਿ ਮੇਦੇ
 ਥੇ ਮਤਿ ਪਰੇਂ ਕਨ ਅਪਨਾ ॥ ਯਾਹੀ ਤੇਵੇ ਕੀ ਕੀਹੇ ਮਾਤਮ ॥
 ਅਦੁਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਮਤ ਪੁਨਾਮ ॥ ਤੀਵੇ ਉਮਿ ਬਜਾ ਕ੍ਰਮ ਸੁਪਨਾ
 ॥੧੮॥ ਪ੍ਰਚੈ ਕੀਹੇ ਸਿਖੀ ਪੁਨਾਦ ਬਕੀਹੇ ਪੁਜਾਲਿ ਲੋਪ ਤੇ ਕੀ
 ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਸੁਖ ਪਹਿ ਚਾਂਡ ਕੀ ॥ ਜਗਤਿ ਮੇ ਬਿਦੁਹਾਰ ਜੇਤੇ ਦੇ
 ਖੀਯੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਯਾ ਮੇਦੇ ਤੀ ਕਰਾ ਮਾਤ ਪਹਰਾਨ ਖਾਂਸ ਪਾਂਸ ਕੀ ॥

ਚੋਰੇ ਨਹੀ ਜਗਾਂ ਮੰਨ ਪਟ ਤੋਇ ਮਿਲੇ ਤਹਾਂ ਤਾਂ ਤੋਇ ਹਤੋ ਮੇਬ
 ਤਸ ਗਲੀ ਤੁਛਾਨ ਕੀ ॥ ਏਕੋ ਅਰਿ ਅਵੈ ਮਹੀ ਸਿਵੇ ਹੀ ਪ੍ਰਥ
 ਅਵਿਜੁ ਨਿਥਾਧਾਰ ਥਿਤੀ ਯਹੀ ਗੁਜਾਂ ਨਦਾਂ ਨਕੀ ॥ ੧੯ ॥ =
 ਭਕਾਇ ਮਾਰੇ ਪੰਡਤ ਖੁਲਾਇ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰੇ ਮੀਰ ਦਵੈ ਥਿਤ ਦਾਂ ਮ
 ਗ੍ਰੇ ਹਕੂਮਾਵੈ ਬੁਤ ਪ੍ਰਸਤੀ ॥ ਜੇ ਤੇ ਮਤਿ ਦਾ ਦੀ ਜਗ ਚਹਲੇ ਮੇ
 ਰੁਥਾਇ ਮਾਰੇ ਦਲ ਦਲੇ ਮੇ ਪ੍ਰਸਤੀ ਜੇ ਸੋ ਨਿਕਸੁ ਨਹ ਸੁ
 ਤਾ ਤੋ ਵਿਦਾਂ ਨ ਇਨ ਸਰਬ ਮੈ ਉਦਾਸ ਹੋਇ ਵਿਚਰੇ ਸ੍ਵਤੰਤ੍ਰ
 ਉਜਾਰਤ ਥਾਬ ਸਤੀ ॥ ਕਾਹੂੰ ਸੋ ਨਹਾਥੇ ਕਾਂ ਮਚਾਰੇ ਨਹੀ
 ਮਾਨ ਪਾਂ ਨ ਮਸਤ ਹੋ ਮਾਨੁ ਜਾਂ ਮਾਤ ਮਾਕੀ ਮਸਤੀ
 ॥ ੨੦ ॥ ਭੋਜਨ ਛਾਦ ਨ ਕੈ ਨ ਮਿਤਿ ਯਾਸਰੀ ਰਬੀ ਚਨਰ
 ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਰਿ ਰਚੇ ਹੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪੀ ਬਲਤ ਕਰੇ
 ਲੁਪ ਥੇਲੇ ਥਾਂ ਸਚ ਨੁ ਪਤ੍ਰੇ ਜੋ ਤਸ ਚਾਕਿਤ ਸਾਕਾਂ ਬ
 ਕੋ ਸਨ ਮੇ ਪਚੇ ਹੈ ॥ ਮਿਥਾਯਾ ਥੇਲੇ ਚਾਟ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਂਨ ਥਿਪ੍ਰਨ
 ਕੋ ਨਿਕਾਰੇ ਠਗੀ ਹਿਸਾ ਚੋਰੀ ਸਾਧੇ ਬਦ ਕਰ ਮਨ ਮੇ ਪਚੇ
 ਹੈ ॥ ਇਉਂ ਯਾਦਿ ਕ੍ਰਿਮਾ ਕਰ ਮਗਤ ਪੇਟ ਪੇ ਥੇ ਗੁਜਾਂ
 ਨੀ ਉਂਰ ਕਾਜ ਮੇ ਸੋ ਨਾ ਚਨਾ ਹਿਨ ਚੇ ਹੈ ॥ ੨੧ ॥ ਰੁਖੀ ਸੁ ੨
 ਥੀ ਚੀ ਕਨੀ ਮਧੂ ਸੀ ਹੀ ਤਾਤੀ ਜੇ ਸੀ ਕੈ ਸੀ ਲੇ ਮਧੂ ਕਰੀ ਨਿ

ਦਾਰੇ ਛੁਪਾ ਪੁਲਕੀ॥ ਅਦੈ ਤਤੰਤ ਬਿਨਾ ਮਾਨ ਚਰਚਾ ਹੁਨਠ॥

ਨੈਨ ਤੇ ਬਾਰਤਾ ਚੰਦਰਾ ਜਦੁ ਰਖਾਨ ਪਾਨ ਕੀ॥ ਪਛਪਾਤਨਾ

ਖਾਗਿ ਰਗੁ ਛਾਬਨ ਪਤਨ ਮੈ ਜਗਤਾ ਚਰੇ ਚਾਗਾ ਗਲਤ ਕਰੇ

ਮਾਨ ਕੀ॥ ਮੈ ਸੇ ਬ੍ਰਮਾ ਦਿਤ ਜੇ ਈ ਜੀ ਦਨ ਮੁਕਤ ਸੇ ਈ ਦਾ

ਸਨਾਨ ਤਾਂ ਕੇ ਕੇ ਈ ਮਜਬ ਦੁਕਾਨ ਕੀ॥ ੨੨ ਜੀਰ ਹਸੀ ਖਿ

ਥਾ ਪਰਤੁ ਬਰੀ ਪ੍ਰਗਾਨੀ ਕਰ ਪਨੀ॥ ਮਾਧਿ ਜੀ ਨ ਜਿਤ ਕਿਤ ਡੇ

ਲੇ ਪਰ ਮੈ॥ ਸੀ ਸਨਾਨੀ ਚੇ ਈ ਪੁਨ ਕਟ ਮੈ ਨੀ ਗੋਟੀ ਨਾ ਹਿਜ

ਗੁਜੇ ਪਦੀਤ ਚਿੰਨ ਦੀ ਸਤਨ ਗਾਰ ਮੈ॥ ਸੁੰਨ ਮੰਦਰ ਮੈ ਗਿਰ

ਕਿੰਦਰ ਮੈ ਜਾਇ ਪਮੈ ਨ ਦੀ ਕੇ ਕਲਰੇ ਕਹੂ ਰੇ ਤਰੁ ਤਰੁ ਮੈ

ਮੈ ਸੀ ਬ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕੇ ਰਾਗ ਦੇਖ ਨਹੀ ਤਾਂ ਕੇ ਰਿਜਾਨੀ ਤਿਸਾ

ਬਿਜੀਨ ਕੀ ਮੈ ਗੈਰ ਦਰੀ ਮੈ॥ ੨੩ ਕਹੂੰ ਕੂਮ ਸੇ ਨਾ ਕਹੂੰ

ਬਾਛਤਾ ਹੀ ਦੇ ਨਾ ਕਹੂੰ ਨਾ ਗੀ ਟਿਰ ਤੇ॥ ਕਹੂੰ ਮਾਂ ਨ ਪਾ ਦੇ

ਕਹੂੰ ਮਪ ਮਾਨ ਮਾ ਦੇ ਕਹੂੰ ਬਿਜਨ ਕੁਗੰਤ ਕਹੂੰ ਕੂਖੇ ਹੀਰ

ਹਤੇ॥ ਕਹੂੰ ਮੈ ਨ ਪਾਰੇ ਕਹੂੰ ਉਚੇ ਸਰਪ ਕਾਰੇ ਕਹੂੰ ਕੂਪ ਸ॥

ਥਤਾ ਤੇ ਕਹੂੰ ਪੀਰ ਜਪ ਰਤੇ॥ ਰੀਜਾਨ ਦੇ ਹੀ ਪਰ ਮਜਾਨੇ

ਮਾਜਾ ਕਲਪ ਤਬ ਖਾਨੇ ਮਾਧਾ ਨਿਰ ਦਿਕਲਪ ਮਾਂ ਨੇ ਹਰਖ

ਸੇ ਕਲਨ ਹਤੇ॥ ੨੪ ਕੇ ਉਤਾਂ ਕਹੂ ਤਜਾ ਹੀ ਬਾਦੇ ਗਦਿਦ॥

ਬਸੇ

੨
੨੨
੨੩
੨੪

ਨੇਮੁ ਕੇਉ ਤਾਂ ਕਹਤ ਚਤੁਪਟ ਪਰਬੀ ਨਹੈ। ਕੇਉ ਤਕਹਤ
 ਬੀਤ ਰਾਗੈ ਉਦਾਰਵੰਤ ਕੇਉ ਤਾਂ ਕਹਤ ਇੰਦ੍ਰੇਨ ਨਾਪਾਬ੍ਰਿਤ
 ਦੀ ਨਹੈ। ਕੇਉ ਕੂਹਤ ਜਾਹਿ ਸੁਪਹੈ ਸਫਟ ਟਕ ਦਤ ਕੇਉ ਤਾਂ
 ਕਹਤ ਮਾਤਿ ਮੰਦ ਜਾਹਿ ਮਲੀ ਨਹੈ। ਰਾਗ ਦੈਖ ਰਹਤ ਪੀਰ
 ਪਰਮਾਰੀ ਭੀ ਰਹ ਰਖ ਸੇਗ ਤੇ ਮਤੀ ਤਏ ਕਾ ਮਾਤ ਮਾਮੈਲੀ
 ਨਹੈ। ੨੫। ਕੇਉ ਕਨਿ ਦਤ ਕੇਉ ਕਬੀ ਦਤ ਕੇ ਸੁਸਰੁਖ ਕੇਉ
 ਤਿਸ ਕਚੈ। ਕੇਉ ਕਹੈ ਜਾਹਿ ਸਾਧ ਬਡੇ ਪਨ ਕੇਉ ਕਬੀ ਚਕੁ
 ਦ੍ਰਿਸਿ ਨਿਹਾਰੈ। ਕੇਉ ਕਸਾਜ ਨਭਾਵ ਪਰੈ ਪਨ ਕੇਉ ਕਦ
 ਰਜਨ ਜਾਨ ਪਿਕਾਰੈ। ਗੁਜਾਨੀ ਸਭੈ ਸਿਰਦੇਹੀ ਕੇਡਾਰਤ
 ਰਾਗਰਦੈਖਾਰਿਦੈ ਨਹੀ ਪਾਰੈ। ੨੬। ਬਾਣਨ ਕੇ ਮਧ ਬਾ
 ਨ ਸੁਦੀਪ ਜਤਤਰਨ ਨ ਕੇ ਮਧ ਤਰਨ ਬਿਲਾਸੀ। ਬ੍ਰਿਧਨ
 ਕੇ ਮਧ ਬ੍ਰਿਧ ਕ੍ਰਿਮਾ ਸਰੁ ਸੇਕ ਨ ਸੇਕਹੁ ਨਾ ਸਹੁ ਨਾ ਸੀ
 ਪੰਤੁ ਤੇ ਕੇ ਮਧ ਪੰਤੁ ਤਰੁ ਸਤ ਮੁਕ ਨ ਮੁਕ ਉਦਾਸ ਉਦ
 ਸੀ। ਜੀਵਨ ਮੁਕੁ ਸਦਾ ਨਿਰਦੰਦ ਸੇਗ ਰਾਗਰਦੈਖਾਰੀ
 ਬਾਧਿ ਬਿਨਾਸੀ। ੨੭। ਖਾਵਤੈ ਨਹੀ ਖਾਵਤੈ ਕੁਜਨ ਪ
 ਦਤੈ ਨਹੀ ਪੀਵਤਨੀ ਗਾ। ਸੁਪਤੈ ਨਹੀ ਸੁਪਤਰੀ ਪ
 ਰਿਓਤੈ ਨਹੀ ਓਤੁਤੀ ਗਾ। ਕੁਗਤੈ ਨਹੀ ਕੁਗਤ

ਸੁਖਹਿਜੇਦਤੈਨਹੀਜੇਦਤਪੀਰਾਮਭਿਰਕਉਨਹਿਜਾਨ
 ਸਕੈਇਕਪੀਰਨਕੀਗਾਤਿਜਾਨਤਪੀਰਾ॥੨੮॥ਸੰਤਮਿਤਿਮੈ
 ਸੀਮਤਾਪੁਨਕੰਚਨਕਾਚਨਏਕਹੀਜਾਨੈ॥ਦੁਹਿਤਾਪਤਨੀਜ
 ਹਿਤੁਲੁਹਨਾਹਲਾਮੀਮ੍ਰਿਤਮੈਨਹੀਮੀਤਠਾਨੈ॥ਬਿਖੁਛੋਰ
 ਅਰੇਦਪਿਥੇਨਹੀਪੇਨਸੁਨਮੈਰੇਦਪਛਾਨੈ॥ਜਾਪਕਾਰਭ
 ਟੀਜਿਹਿਬ੍ਰਿਤਿਤਿਸੇਬ੍ਰਿਥਿਬੇਦਤਤੰਗਬਖਾਨੈ॥੨੯॥:
 ਪ ਸੁੰਦਰਾਛਾਟੀਕਪੀਨਕਸੀਕਟਮੈਪੁਨਛੂਟੇਸਰਾਵੰਕੇ
 ਕਰਮਾਗੀ॥ਸੁਪਚਨਾਬਿਪੁਨਬੀਬਨਮੈਭਿਖਜਾਰਦੁਰਸ
 ਦੁਰਰੁਨਾਗੀ॥ਕਹੂੰਗਿਰਕੰਦਰਬਾਸਕਰੇਕਹੂੰਸੇਪਨਕੇ
 ਮਧਕੇਨਕਰਾਂਗੀ॥ਜੀਦਨਮੁਕਤਸਦਾਨਿਰਦੰਦਸਰਾ
 ਗਰਦੇਖਾਠਿਏਕਛਨਾਗੀ॥੩੦॥ਸੀਮਕਰਜਾਨਕੁਜੇ
 ਜਿਨਕੇਪਟਕੁੰਤਗਾਈਸੰਗਰੀਤਿਨਕੀ॥ਆਸੁਮਬ
 ਰਣਕੀਪੁਰੀਉਡੀਪੁਨਛੂਟਗਾਈਮੋਹਿਕੀਗਗਰੀ॥
 ਪ੍ਰਾਬ੍ਰਿਤਿਨਿਬ੍ਰਿਤਿਉਰੇਉਥਗੀਨਿਰੰਮੁਨਕੁਈਕੁਲਗ
 ਪਗਰੀ॥ਇਕਾਮਾਤਮਦੇਦਸਰਬਤਪਿਥੇਬਨਮੈਗੁਠਾ
 ਨਗਰੀਡਗਰੀ॥੩੧॥ਸਾਗਰਕੇਤਰਪਾਰਕੁਜੇਪੁਨਰੇ
 ਪੁਰਮੈਕਬਮੋਹਿਕੇਪਾਦੈ॥ਸਮੇਰਕੀਯੇਕਰਸੇਜਿਨਿ

ਚੂਰਨ ਫੂਲ ਕੇ ਤੇਰ ਤਾ ਕੇ ਉਸ ਕੁ ਚਾਏ ॥ ਨਾਹਿ ਰਮਾ ਰਕਰੈ
 ਨਿਤ ਕੁਛ ਨ ਸੁਖ ਕੇ ਦੇਖ ਕੇ ਕਾਹੇ ਪਲਾਏ ॥ ਤੇਰੇ ਤਮ ਜਾ ਲ
 ਕੇ ਤੇਰ ਤੇਰੇ ਸਤਿ ਤੇਰੇ ਖਮੈ ਨਹਿ ਉਰ ਫੁਟਾਏ ॥ ੩੨ ॥ ਕ
 ਬਿੰਤਾ ॥ ਨਿਜਾਗਿ ਖਾਨ ਕੇ ਪਰਤਾ ਪਸਾਂਤਿ ਕੁਏ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ਕੇ
 ਹੁਜ ਪੈਣੀ ਸਜਾ ਪਕੂਨੀ ਸੁਧਤ ਨ ਕੀ ॥ ਜਾਨਿਓ ਅਬ ਨ
 ਸੀਰਿ ਦੇਸ ਮਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਸਰੁ ਚੰਚਲ ਤਾਨਾ ਸੀਜੇ ਬਾਹ
 ਸੁਇੰਦ੍ਰੇ ਗਨ ਕੀ ॥ ਕੁਟੀ ॥ ਬ੍ਰਿਤਿ ਬ੍ਰਮਾ ਕਾਰ ਉਡੀਕ
 ਸਨਾ ਕੀ ਸਾਰ ਕੁਛੁ ਹੀ ਨਾ ਸੰਗਾਰ ਸੁਏ ਕੁਧੁ ਤਪ ਨ ਕੀ
 ਅੰਸ ਥਾਗ ਜਾਨੀ ਕੰਭਾ ਖੀਜਾਂ ਮੈ ਨਾਹਿ ਸਾਧ ਸਾਧੀ ਅ
 ਬ ਕੰਤੋ ਹੋ ਮਨ ਪਕਛੁ ॥ ਅੰਗ ਨ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ॥ ੩੩ ॥ ਮਨ ਕੇ
 ਅਧੀਨ ਰਿਖੀ ਮਨੀ ਪੈਰੁ ਤਤਾਪ ਸੀ ॥ ਮੈ ਮਨ ਕੇ ਅਧੀਨ ਜੋ
 ਤੀ ਬ੍ਰਮ ਚਾਗੀ ॥ ਮਨ ਕੇ ਅਧੀਨ ਸੁਰ ਕਾਇਰ ਬਣੀ ਨੈਬ
 ਨਿ ਮਨ ਕੇ ਅਧੀਨ ਗਵਰੀ ਕਨ ਰਨਾਗੀ ॥ ਮਨ ਕੇ ਅਧੀਨ
 ਪੀਰ ਮੀਰ ਖਾਨ ਸੁਨਤਾਨ ਮਨ ਕੇ ਅਧੀਨ ਪੈਰੀ ਬਰ ਚਾਗ
 ਰੀ ॥ ਮੈਰ ਸਰੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿਏ ਕਮਨ ਕੇ ਅਧੀਨ ਦਰ ਤੇਰੇ ਗ
 ਨੀ ਕੀ ਜੇਗਤੀ ਸੇ ਤੇ ਮਨ ਸੇ ਨ ਆਗੀ ॥ ੩੪ ॥ ਮਨ ਕੇ ਸ
 ਬਾਤੀ ਬਾਸੁ ਮਖ ਯੇ ਦਿਨ ਗਤੀ ॥ ਦਿਸ ਜੀਨੁ ਜਸੁ ਧਸ

ਪ੍ਰਸੰਨ

ਗ

ਨਿਰ

ਦਾ ਚਾਹੇ ਬਦ ਚਾਈਆ ਘੋਰੇ ਸੇਨਾ ਪ੍ਰਤੀ ਫੇਰੇ ਸੇਨਾ
 ਰੇ ਰੰਚ ਜੈ ਸੇ ਬੇ ਮੁਹਾਰ ਸੁਚੰਦ੍ਰ ਬਿਕਰਾਣੀਆ ਮੈ ਸੇ
 ਸਕਾਰੀ ਬਾਘਾਟੇ ਪਿਲਾਰੀ ਕੋਈ ਦੁਹੀ ਪੰਕਾਰੀ ਨਟਕ
 ਟੇਰੇ ਗਤਾਣੀਆ ਜਾ ਕੇ ਦਾ ਕਾਹੇ ਰਯਾਨਤਾ ਕੀਤੇ ਇਹ ਮਾਏ
 ਮਾਨ ਮੋਰ ਕੇ ਕੁਮਾਵੈ ਸੁਤ ਪਾਰ ਇੰਦ੍ਰ ਪਾ ਜਾਣੀਆ ॥ ੩
 ਪਾ ਕੇ ਉਤ੍ਰ ਬੇ ਬਰਨ ਬੀਚ ਕੇ ਉਤਾ ਮਾਸੁ ਮਕੀਚ ਕੋਈ ਜਨਮ
 ਮਿਤਰੀਤ ਸਰਤਾ ਮੈ ਬਹਤ ਹੈ। ਕੇ ਉਤ੍ਰ ਬੇ ਮਤ ਕੁਪ ਕੇ ਉਗ
 ਜ ਬਾਜ ਕੁਪ ਕੇ ਉਰ੍ਧਾ ਰੁਪ ਚਕ੍ਰ ਮਾਹਿ ਕੁਮਤ ਹੈ। ਕੇ ਉਤ੍ਰ ਬੇ
 ਰਾਮਾਤ ਕੇ ਉਤ੍ਰ ਬੇ ਜੇਗਾ ਖਾਤ ਕੇ ਉਚ ਨੀਚ ਜਾਤ ਬਾਧੇ ਲ
 ਟਕਤ ਹੈ। ਕੇ ਉਤ੍ਰ ਬੇ ਦਰਸ ਗਾਪ ਕੇ ਉਤ੍ਰ ਬੇ ਕਲਾ ਕਲਾਪ ਬਿ
 ਨਾਮਾਤ ਮਥੇ ਪੜਈ ਤਾਪ ਮੈਤ ਪਤ ਹੈ। ੩੬ ਕੇ ਉਮ੍ਰੁਤ ਕੇ ਮੁ
 ਰੇ ਕੇ ਉਕੇ ਸਕੇ ਬਦਾਵੈ ਕੇ ਉਮੇਤ ਰਾਕਟਾਵੈ ਕੇ ਉਕਾ
 ਨੈ ਛਟਾਵਈ। ਕੇ ਉਮ੍ਰੁਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾਤਾ ਬਰਕ ਖਾਇ
 ਪਟਕਰੈ ਕੇ ਉਕਾ ਨੈ ਪਾਰਿਗਾਵਈ। ਦੇਵ ਦੜ ਜਗਦ
 ਤ੍ਵਚੈ ਤ੍ਵਮੈ ਤ੍ਵਾਮਾਦਿ ਨਾਮ ਪੰਚ ਬੂਤ ਕਾਰਯਾ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕਗ
 ਵਈਆ ਮਿਥਿਆ ਮਿਰਸ਼ਾਨੇ ਮੁਦਾ ਮਾਪ ਕੇ ਨਨਖੇ ਗੁਫ
 ਬਿਨਾਤ ਤਬੇ ਪਕੁਦ ਕੁਮਨ ਮਿਟਾਵਈ। ੩੭ ਬਿਪ੍ਰਮਾ

ਦਬਰੁ ਜੇਤੇ ਸੀਨਾ ਮਾਸੀ ਲੋਆ ਸੁਮਤੇ ਤੇ ਤੁਸਨ ਕਰੂ ਟੇ ਸੇਤੇ
 ਨੀਰੋ ਕੋ ਬਿਲੇ ਵੇਤਾ ਬੁਝ ਬੋਝੇ ਜੇ ਗਸੇ ਤੇ ਬੁਝੇ ਨਹੀ ਮਾਸੇ
 ਗਾਗ੍ਰਾਂ ਤਿਭੂਤ ਨਗ ਓਰੇ ਗਥੁ ਲਦਿ ਸਟੇ ਜੇ ਵੇਤਾ ਕੋ ਨੇਨਾ
 ਮਕੋ ਨੇਪਾ ਮਕੋ ਨੇ ਮਛੀ ਕੋ ਨੇ ਮਟਾ ਮੈਸੇ ਬੁਝੇ ਮਧ ਟਚੀਰ
 ਕਰਦ ਮਮੈ ਪੇ ਵੇਤਾ ਦੇਖ ਬੋ ਕੋ ਨਰ ਪਸ੍ਰੇ ਤੇ ਮਾਗਾ ਖਰ ਬਿ
 ਸਤਿ ਤਨ ਸੇ ਬਾਂਧੇ ਜਦ ਜਾਗ੍ਰਤ ਹੀ ਸੇ ਵੇਤਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ
 ਮਸੀ ਸਜਣਾ ਮਖ ਮੇਨ ਰੋਜੇ ਜੁਗ ਓਰ ਸਕੁ ਜਾ ਮੰਗ ਕੁ ਸਮਝ
 ਗਾਵੈ ॥ ਮੰਬ੍ਰਿਤਾ ਗਾਇਤੀ ਤੰਬ੍ਰਿਤ ਤੇ ਨੇ ਕਦ ਨੀ ਬਕਲਾ
 ਕਟ ਛਾਵੈ ॥ ਗਰਾਂ ਮਕੋ ਕੁਰੀਤ ਰਪਾ ਵਨ ਦੇ ਵਤ ਜੀਗਲ ਮੈ
 ਫਲ ਫੂਲ ਚਵਾਵੈ ॥ ਏਕ ਨਿਜਾਤ ਮਬੋ ਪਾਬਿਨਾ ਭਵ ਸਾ
 ਗਰ ਕੇ ਕੁਮਨਾ ਹੀ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੩੯ ॥ ਗੋਪਾਂ ਚੰਦ ਨਗਲ ਨਗ ० ਕੇ
 ਵਤ ਲੈ ਤਲ ਸੀ ਮਨੀ ਮਾਕੰਠ ਬਾਂਧੈ ॥ ਦੁਗਾ ਵਤੀ ਜਾਇ
 ਛਾਧੇ ਛਪਾ ਵਤ ਮੰਜ ਕੇ ਜੇ ਵੇਤੁ ਸੇ ਕਟ ਛਾਧੈ ॥ ਦੇਸ ਦਿਸਾਂਤ
 ਰਮੈ ਪੁਨ ਪਾ ਵਤ ਸਾਲ ਗ੍ਰਾਮ ਓਠਾ ਵਤ ਕਾਂਧੈ ॥ ਏਕ ਨਿਜ ०
 ਤ ਮਬੋ ਪਾਬਿਨਾ ਭਵ ਸਾ ਗਰ ਕੇ ਮਪ ਰੂਬ ਤ ਮਾਂਧੈ ॥ ੪੦ ॥
 ਤੀਰ ਬੋ ਕੋਟ ਸਨਾਨ ਕਰੇ ਗਦਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਦੇ ਪੁਰ ਮੀ ਠਿਰ
 ਮਾਵੈ ॥ ਮਧੇ ਨਕਰੇ ਸਗਰੀ ਦਿਦਿ ਮਾਪੁਨ ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਮ ॥ ੪੧ ॥

ਖਾਗਰਗਾਏ॥ ਪਾਦਕਪੰਚਤਪੈਰਤਰੀਖਮਹੇਮਰਤੰਜ
 ਲਮੈਨਕਗੰਦੈ॥ ਏਕਨਿਜਾਤਮਬੋਧਬਿਨਾਭਵਸਾਗਰਕੇ
 ਕ੍ਰਮਨਾਹਿਮਿਟਾਏ॥ ੪੧ ਜੇਕਰਨੇਸਤੇਨਾਹਿਕਰੈਸਠ
 ਮੋਰਕੇਮੋਰਹੀਸ੍ਵਾਗਾਬਿਨਾਏ॥ ੧॥ ਆਸਨਸਾਧਤਾਮ ०
 ਖਨਮੀਲਤਸੇਤ੍ਰਛਿਦ੍ਰਮੈਜੰਤ੍ਰਚਲਾਏ॥ ਬਿਬੇਕਾਬਿਗੀ
 ਨਮਲੀਨਮਤੀਜਦਪੋਰਸਸਾਧਜਾਮਰੰਨਜਮੈਧਾਏ॥
 ਵਸਤੁਸਮੀਪਨਬ੍ਰਹ੍ਮਤਾਮੀਪਟਿਰੇਇਤਕੇਉਤਕਿਉਕਰ
 ਪਾਏ॥ ੪੨ ਸੂਰਜਭੇਦਨਾਮੋਰਉਜਾਈਤਥਾਸੀਤਕਾਰਾਮ
 ਸੀਤਨਹਈਮੋ॥ ਕੁਸਤਕਯੂਮੀਮੂਰਛਨੈਪ੍ਰਨਸਹਤ ०
 ਸਮੇਤਾਮਠੇਨਖਬਹੀਈਮੋ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੇਖੈਚਨਰੇਕਨਟੇ
 ਕਨਕੇਕੁਕਸਾਧਤਾਮੋਧਬਿਤਈਮੋ॥ ਏਕਨਿਜਾਤਮ
 ਬੋਧਬਿਨਾਭਵਸਾਗਰਕੇਕ੍ਰਮਨਾਹਿਮਿਟਈਮੋ॥ ੪
 ਰਾਹੇਪ੍ਰਤਖਜਨਸੂਜਤਾਮਖਜਸੁਮਾਰਤਤ੍ਰਧਫਿਰੇਕਪ੍ਰੰ
 ਮੀਧੋ॥ ਕ੍ਰੇਗਠੇਗਠਗਠੇਕ੍ਰਮੰਮਿਟੇਨਹੀਸੇਗਧਠੇ
 ਗਠਠੇਮੋ॥ ਬਨਾਇਕੇਭੇਖਬੈਠੇਹੋਇਸੇਖਨਚੀਨੇਮ
 ਲੇਖਧੇਰੇਸਿਰਧੀਧੋ॥ ਲਗਾਇਕੇਪ੍ਰਰਕੇਰਕਚਕ੍ਰਰਣ
 ਖੇਨਹੀਗ੍ਰਹਮੈਸੇਮਤਮੰਏ॥ ੪੪ ਜੇਕੇਉਜੀਦਰੇ

ਰੀਰਉਪਰਪਯਾਸੇਮਰੈ ਤਰੈਰੀਗਕੀਧਾਰਾਘਾਟਭ੍ਰਿ
 ਨਾਜਲਗਾਥਨਾਮਾਦਤਪਰਦਤਖੇਦਨਮੈਪਚਗਗਾਤਿ
 ਉਪਰਮੇਸਰਹੈਨਿਜਦੇਹਿਮੈਪ੍ਰਾਪਿਤਿਨਹੀਬਿਨਾਰਿਸ਼ਾਨ
 ਦ੍ਵਾਰਾਗਾਮਾਸਨਕ੍ਰਮਾਮੈਕੁੰਭਕਮੰਦ੍ਰਾਮਨਾਹਦਸਾਧਤ
 ਮੁਛਗਦਾਗਾ। ੪੫। ਦਾਣੀਸਮੁੰਛਮੰਡਾਇਕੇਸੀਸਭ
 ਜੇਨਖਲੇਸਿਖਘੋਟਮਘੋਟਾਘੋਲਕਪੀਨਦਈਕਟਮੇ
 ਧੰਨਡਾਰਦੀਜੇਕਰਸੇਤੰਡੁਲੇਟਾਘਾਤੁੰਕਨਾਹਿਸਪਰਸ
 ਕਰੈਬਿਚੇਰਕੁਦਮੰਡੁਲਮੈਬਿਨਓਟਾਏਕਨਿਜਾਤਮਥੇ
 ਪਾਬਿਨਾਇਉਜਿਉਮਰਹੁਬਨਕੇਪਸਦੁਟਾ। ੪੬।
 ਅੰਤ੍ਰਿਜਾਮੀਤ੍ਰਿਕਾਨਕੇਬੇਤਾਮੈਬਾਹਿਸਿਪਰਸਾਇਕੇ
 ਹੀਗਟਕਾਸਾਂਖਯਪਲੰਜਲਨਿਜਾਇਮੀਮਾਸਕਦਿ
 ਸੇਸਕਾਮੈਗਦਿਦਾਂਤਕੇਪਾਠਕਾਜੇਤਸਨੀਤਯਦ੍ਵਜ
 ਕਰਹੁਮੈਗਤਕਾਬਕਥਈਆਪਠਈਆਬਹੁਨਾ
 ਟਕਾਆਤਮਬੋਧਾਦਿਗਾਗਾਬਿਨਾਇਉਜਿਉਨਟਿ
 ਜੇਬਕੇਚਾਰਹੀਕੁਟਕਾ। ੪੭। ਕਵਿੰਤਾਚਾਰਬੇਦ
 ਪ੍ਰਤ੍ਰਿਮਾਖਟਸਾਸਤ੍ਰਬਕਟਿਮਾਬਜਾਕਰਹੁਬੀਚ
 ਹੁਟਿਮਾਪੁਰਾਂਨਕਥਾਠਾਨਹੈਮੈਹਨੀਉਚਾਟਮਰ

ਉਨ

ਨਾਂਮਾਦਵਸੀਕਰਨਾਏਪਾਂਗਜਨਪੀਨਹਰਨਾਇਦੁਜਾਸ
ਜਾਨਹੈ। ਵੈਦਕਮੈਮੈਸੋਮਸਨੀਕੁਮਾਰਜੈਸੇਰੋਗਹੋ
ਇਕੋਸੇਦਿਗਦੇਖਭਾਂਨਹੈਮੈਸੋਤੈਪ੍ਰਬੀਨੰਇਕਾਮਾ
ਤਮਬੋਧੀਨਾਂਤਾਂਕੇਜਾਨਦੁਖੀਦੀਨਾਵੈਤੇਜਨਮੇਕਦਿ
ਖਾਨਹੈ॥ ੪੮॥ ਭੁਭੁਭਥਰੁਮਾਇਏਭਗਵਤਲੇਪੁ
ਗਇਏਸੁਏਛੂਟੀਨਾਹਿਹੀਤਾਨਮਿਟੀਬਾਸੁਮਮਤ०
ਸ਼ਾਸੁਕੇਬਜਾਇਰੋਓਚੇਸੁਰਗਾਇਰੋਮਿਲਾਏ
ਜਜਾਯੇਰੋਨਾਸੀਨਾਹਿਤਮਤਾਪ੍ਰਾਣਾਜਾਂਮਸਾਧੰ
ਮਜੰਪਾਮਰਾਧਰੋਸੁਨਰੋਮਨਹਦਾਮਾਈਨਾਹਿ
ਸਮਤਾ। ਬਿਨਾਈਖਨਾਨਿਦਰੋਤ੍ਰਿਪਾਦਸਨਾਰੇਟ०
ਰੇਗਗਦੈਖਬਿਨਾਜਾਰੋਕੋਸੇਪਾਦੈਗਾਂਮਰਮਤਾ॥
੪੯॥ ਕੁਹਾਦੈਦਾਸਰਾਂਮਕੇਗੁਲਾਮਚਾਂਮਦਾਂਮਕੇਜੈ
ਸੇਸ਼ਾਨਗਾਂਮਕੇਡੇਲੇਘਰਘਰਮੈ। ਕੰਠੀਕੰਠਰੁ०
ਰੇਪੈਕੁਬੁਧਨਨਿਦਰੈਕੁਗੀਕਾਂਮਰੋਗਲਗਜੇ
ਬ੍ਰਿਤਿਦਸੋਦਿਸਾਕੁਮਹੈ। ਸਾਲਗੁੰਮਕਰੈਪ੍ਰਜਾ
ਮਿਟਯੋਨਾਹਿਭਾਦਦੁਜਾਮਾਖਨਾਮਸੁਸ਼ਰੋਦ
ਦਿਮ੍ਰਿਹਰੀਹਰਿਮੈ। ਦਿਸੁਕੇਕੁਗਤਸਰਬਜਗ

ਰੇ

ਜੇ

ਤਸੇਵਿਰਕਤਨਾਹਿਦਿਸੇਮੈਅਸਕੁਬ੍ਰਮਬੁਧਿਮਿ
 ਕਮਰਿਮੈ॥੫੦॥ਗਰੀਮੰਦਭੁਗੀਬਿਪਸ੍ਰੀਨਕੁਮੀਦ॥੦
 ਗੀਜਾਂਕੇਹਿਰਦੇਆਗਨਾਗੀਪ੍ਰੰਭੀਮਕਾਂਮਕੀ॥੫੧॥
 ਦਸੇਬਿਮੁਖਜਬਿਸੇਜੀਨਚਾਹੇਸੁਖਬੰਦੈਦੁਖਨਕੋਰ
 ਖਾਮਤ੍ਰਿਸ੍ਰਾਹੇਬਾਂਮਕੀ॥ਕਪਟੀਕਠੋਰਚੇਰਧਾਤ
 ਕੀਨਕੋਰਧੋਰਸਦਾਗਥੇਲੇਗਗਡਚਾਂਮਦਾਮਤਾਂਮ
 ਕੀ॥ਲਿਪਟੰਬਿਸਟੀਜੇਖਾਚਿਤੇਨਟੀਨਟੀਤਾਂਕੀਮ
 ਤਮਾਗੀਗਈਸੁਪਨਾਹਿਚਿਦਾਂਗਾਂਮਕੀ॥੫੨॥
 ॥ਨਰਨਾਰਾਧਿਧਿਬਾਰਗਾਂਮਕਨਗਰਵਾਸੀਉਚਨੀਚਯਾ
 ਦੁਤਪਦਕਾਬੰਮਲਾਦੁਤੇ॥॥ਧ੍ਰੋਰਚੰਮਨਜਰਚੁਤਬਾਰ
 ਤਕਸੇਲੇਕਬਿਦਸਬਦਸਾਖੀਸੋਰਠਾਂਚੈਪਈਜੁਨਾਦੁਤੇ॥
 ॥ਸਿਸਕ੍ਰਿਤਿਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਿਅਰਬੀਅੰਗੋਰਜੀਪਸਤੋਧਾਰਸੀਮਰ
 ਹਟੀਤਿਲੀਗੀਬੀਗਲਾਗਦੁਤੇ॥ਬਰਨਨੋਕੋਜੋਕੋਕੋਕਬੀਤੋ
 ਬਹੁਤਕੋਰੋਨਉਰਸਮੇਰਸਜਾਂਕੋਤਾਂਕੋਨਹੀਪਾਦੁਤੇ॥੫੩॥
 ॥ਬਡੇਚਿਤੰਉਦਾਰਗਜਨੀਤਮੇਖਸੁਰਦਾਰਸਮੇਅਨਸਾ
 ਰਕਾਲੀਬੋਲਤਲਘੇਟਕੀ॥ਕਰੈਪਾਦੁਕਅਹਾਰਫੁਰੈਨਕ
 ਸੋਪਹਾਰਜਲਕੀਬਹਾਂਦੇਧਾਰਜਗਮਾਹਿਬਡੇਚੇਟਕੀ॥੫੪॥

ਜੋਗਕਲਾਮੇ ਪ੍ਰਧੰਕਜਾਂਮੇ ਵਹੂਨਾਹਿ ਸੰਕਸਿਪਧਰਹੰਕਜਾਂ
 ਨਲੇਤੁਪਰਪੋਟਕੀ॥ ਮੇਸੇਤੋਪ੍ਰਤਾਪਾਬ੍ਰਹਮਥੇਧਾਖਿਨਾਧਾਪਿ
 ਤਾਂਕੀਯਾਦੁਤਹੈਕਥਾਸੇਤ੍ਰਿਸਰੀ ਅਲਸੇਦਕੀ ੫੩॥ ਠਾਕ
 ਰਕਹਾਵੈਜੋਗਜਾਮਗਮਲੋਕਨਮੈਜਾਇਰਾਜਦੁਰ
 ਤਬਨਾਉਕਹਬੁਲਾਈਏ॥ ਪਤਿਤਕਹਾਤਪ੍ਰਮਾਗਨਿਜ
 ਜਾਤਿਮਾਹਿਬ੍ਰਹਮਕੀਪਾਂਤਮੈਕੁਨਾਨਹੀਅਲਾਈਏ॥ ਤੈਸੇ
 ਪਰਪੰਥੀਓਨੇਮੇਖਜੇਥਾਪੀਸੇਤੇਬੀਸਨਕਹੀਜੈਜੁਬਬੇਕੀ
 ਓਮੈਜਾਈਏ॥ ਬਿਨਾਤੰਤਬੋਧਸੀਸੈਸੇਕਕੇਨਹੇਨਿਰੋਪਦੀਨ
 ਤਾਨਛੁਟੈਦਿਸਨਲੋਕਤੇਗਿਗਾਈਏ॥ ੫੪॥ ਬਿਛੁਕੇਨਮੰਤ੍ਰ
 ਪਾਸਓਗਾਬਿਨਤ੍ਰਾਰੈਗਾਥਤਰਿਜੇਚਾਹੈਸਾਗਾਰਕੁਰੁਬੈਗੇ
 ਖੁਰਮੈ॥ ਗੀਠਮੈਛਿਦਾਂਮਨਾਹਿਜਗਤਮੈਧਨੇਸੁਬਾਜੈਰੰਗੇ
 ਅਨਿਦਾਤਾਪੁਰਮੈ॥ ਦਾਕਕੇਨਗਜਨਪਦਦਰਹੁੰਕੀਪਾਹਿਰੰ
 ਨਨਾਹਿਦਾਕਜਨਖਾਮਗਥਉਭੈਕਹੈਬੋਧਉਰਮੈ॥ ਮੈਸੇ
 ਨਿਰਬੁੰਧਨਕੇਕਾਂਕੀਦੀਜੈਉਪਮਾਅਨਾਤਮਧਰਮਕੇਅ
 ਰੋਪਤਾਮਫੁਰਮੈ॥ ੫੫॥ ਯਥਾਯਤਥਾਬਲੀਜੈਸੀਮਈ
 ਮਾਤੈਸੀਲਲੀਭਉਡੀਭਉਡੀਭਉਡੀਭਉਡੀਤਨਸਦਰਸ
 ਮਹਾਰੋਗੇ॥ ਤੰਤੁਸਮਚੀਰਦੁਬਸਦੁਸਜੰਜੀਰਜੁਜੋਮਦੁ

ਭੋਜ
 ਨਿਕੇਸੀਸੇ

ਕੁਸੰਤਬਾਧੇਕੇਸਸਤਨਿਗਕਾਰਹੈ॥ ਬੇਪਬੁਧੀਕਿਅ
 ਪਾਰਬੁਧੀਕਿਰਮਾਮਨਸਾਹਕਾਰਹੁਅਧਜਸੁਤਾਂਕੇਕਾਰਜ
 ਅਸਾਰਹੈ॥ ਜੇਤੇਕੇਉਮਾਨਲੰਦੇਤੇਤੀਹੀਜਗਤਭਰੇ
 ਜਿਤਨੀਪ੍ਰਾਦਿਗਤਿਕਰੇਤਿਤੇਨਹੀਖਵਾਰਹੈ॥ ੫੬॥ ਦੁਰ
 ਗਾਮਭਿਗਹੁਸਗਭਿਰਭੈਰਵਮੇਸਰੀਗਸਾਲਗ੍ਰਾਮ
 ਪੂਜੈਅੰਧਰਨਜਾਨੈਆਪਛੈ॥ ਆਨਾਮਾਨਦੇਦਕੇਮਨਾਦ
 ਤਾਫਿਰਤਸਭਾਤਿਸਕੇਨਬੂਝਤਿਹੁਜਿਸਕੇਪ੍ਰਤਾਪਛੈ॥
 ਈਹਾਂਪ੍ਰਨਭਿਗਦਸੇਦਿਸਕ੍ਰਮਤਰੁਲੈਤਧੈਸੁਛਤਾਪਪ੍ਰਨ
 ਜਧੈਨਾਨਾਜਾਂਪਛੈ॥ ਬੀਨਤਨਤਤਨੈਕਸੂਝਤਨਸਿਦਪ
 ਦਕ੍ਰਿਮਾਕੇਪ੍ਰਕਪਤੈਕਰਤਪ੍ਰਨਾਪਛੈ॥ ੫੭॥ ਏਤੋਅ
 ਪਬਅਪ੍ਰਨਾਕਰੇਹਮਨਿਸੁੰਜੀਵਤਾਕੇਸਮਸੁਆਇਬੇ
 ਕੋਬ੍ਰਹਮਾਭੀਅਸੰਕਹੈ॥ ਬੇਦਕੀਨਮਾਨੇਦੇਕਹਠਕੀਨ
 ਛਾਡੈਟੇਕਧੇਚਕੁਕੇਨਸੁਝੈਜੇਮਧੀਅੰਸਕੇਅਰੰਕੁਹੈ
 ਅਟਪਟਬ੍ਰਾਂਤਕੋਕੁਧੇਚਪਕਰਹੀਏਆਰਿਸੁਰਝ
 ਤਨਾਹਿਅਵਿਵੇਕਮੇਗਰਕੁਹੈ॥ ਅੰਸੇਜੋਅਸਾਧ
 ਰੋਗਭਾਂਕੇਉਪਚਾਰਕੋਨਸੀਸੈਥਪ੍ਰੀਤਕੀਥਦਿਵਪ੍ਰਪ
 ਕਹੈ॥ ੫੮॥ ਉਲੂਓਕੀਸਭਾਮਾਹਿਰਵਕੋਅਭਾ

ਵਕਰੈ ਨਾਮ ਕੋ ਜੋ ਬੁਝੈ ਚਾਂ ਮਗਾ ਦਰੀਬ ਤਾਵਤੈ
 ਤੋਹੀ ਮੁੜ ਬਾਧਿ ਕਰੈ ਹਮ ਬ੍ਰਹਮਤੀ ਨੋ ਕਾਲ ਨਾਹੀ
 ਵਿਖਪਤ ਨ ਕੇਵਾ ਕਰਕੀ ਸਮਤਾਲਾ ਦੁਤੇ ॥ ਚੈ ਮੈ
 ਨਿ ਦ੍ਰਾਵਾਂ ਨ ਨਰ ਉਚੈ ਗੁਲ ਕਰੈ ਮਮ ਸੀ ਸਕਾਟਲੇ
 ਗਯੋ ਕੋਉ ਮੇ ਸੇ ਬਾ ਬਿਯਾਵਤੈ ॥ ਯਿਉ ਮਾਧੋ ਨ ਮ
 ਗਯਾ ਨ ਵਸ ਕਰੈ ਪੁਲਾਪਹੰ ਹੀ ਪਾਪ ਪਾਪ ਕਰਮ ਪਾਪ
 ਮਾਤਮਾ ਮਲਾਵਤੈ ॥ ੫੯ ॥ ਮਚੁਤ ਨਿਰੰਜਨ
 ਅਚਲ ਸੁਪ ਬ੍ਰਹਮ ਏਹੋ ਜਿਸ ਕੋ ਨਿਗਮ ਨੇਤਰੇਤ
 ਕਰਗਾਇਓਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰ ਅਫੁਦ ਪਰਿਪੂਰਦ
 ਬਯੋ ਮਵਤ ਗਯਾਂ ਨ ਪੁਨਰੂਪ ਪਾਇ ਪਾਇ ਮੇ ਸਮਾ
 ਇਓਹੈ ॥ ਅਜਾ ਅਬਨਾਸੀ ਪ੍ਰਫੁਟ ਉਨ ਅਚਲਾ ਮ
 ਰੋਲ ਅਨੰਤ ਕਹੈ ਗਾਇਓ ਨਾਹਿ ਮਾਇਓਹੈ ॥ ਮੇ ਸੋ
 ਪ੍ਰਬ੍ਰਹਮ ਸੋ ਅਨਾਤਮਾ ਪਾਸ ਸਬ ਸਦੀ ਨ ਛੀਨ
 ਕੁਯੋ ਅਪਾ ਮਾਪ ਭੂਤਲਾਇਓਹੈ ॥ ੬੦ ॥ ਮਾਪ ਭੂਤ
 ਬੋਧਾਰਿਖ ਭੁਕ ਪਲ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਿ ਸੁਰਾਂ ਮ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਭ ਨ ਕੇ ਮੂਲਹੈ ॥ ਮਾਪ ਭੂਤ ਪ੍ਰਬਤ ਪਖਾ
 ਨ ਨ ਦੀਸਿ ਧੋਲੇ ਕਦੀ ਪਖੀ ਰੁਕਿਲ ਪਾਵ ਪਾਮਾ
 ਪੇਰੁਲ ਫੁਲਹੈ

ਆਪਕੁਏਦੇਵਜੰਛਕਿਨਰਗੀਧਬਨਰਬੂਤਪੇਤ
 ਪਸਪੰਛੀਸੁਖਮਸਬੁਲਲੈ॥ ਸਰਬਰੂਪ ਆਪਰਿਇ
 ਜਨਤਸਬੁਧੀਕੋਏਕਾਆਪਕਿਨਜਾਂਨੈਪਾਪਇਹੀਅ
 ਪਨੀਬੂਲਲੈ॥ ੬੧॥ ਗਿਰੰਸੋਗਿਰਪਰੈਜਾਹਿਮਾਲੇ
 ਬੀਚਗਰੇਰੀਗਧਾਰਬੂਰੂਮਰੇਹਠਕ੍ਰਿਆਮੇਪ੍ਰਧਾਂ
 ਨਹੈ॥ ਦੇਸਤਿਰਜਨਜਾਇਰਹੈਸਰਪਸਿੰਘਕਰੀਗ
 ਹੇਸੀਤਉਸਨਸੀਸਸਹੈਬਰੂਮਾਨਪਾਂਸਹੈ॥ ਹਲਾਹਿ
 ਲਚਬਾਵੈਦੇਹੀਆਗਮੇਜਲਾਵੈਤੇਬਮੁਹਿਮੁਹਿਖਾ
 ਵੈਰਹੈਸਾਵਧਾਂਸਹੈ॥ ਕਠਨਕਰਮਕਰੈਜਮੰਚੇਟੀ
 ਜਾਇਧਰੈਏਕਾਆਰੁਮਾਬਿਦੁਆਸਨਮੁਖੋਰਤਮਾਨ
 ਜਾਤਪਾਲਹੈ॥ ੬੨॥ ਸੈਯਾ॥ ਯਾਪ੍ਰਕਾਰਸੀਸਾਰਕੇ
 ਭੀਤਰਬੋਧਾਧਿਨਾਨਰਨਾਚਨਚਾਵੈ॥ ਜੜਕੋਊ
 ਧਿਪ੍ਰਕੋਰਾਹਿਗ੍ਰਸੇਦੁਹਾਹੁਅਵੇਸਤੇਢੇਰੁਕਹਾਵੈ
 ਮਤਿਉਅਗਜਾਂਨਪਸਚਲਗਯੋਚਿਤਸੇਊਲਟੇਬ
 ਕਬਾਦਕਰਹੈ॥ ਗਜਾਂਨਚਪੇਟਗਲਗੇਗਾਰਕੀਕ੍ਰਮ
 ਭੂਤਭਗੈਨਿਜਕੀਸੁਧਿਆਵੈ॥ ੬੩॥ ਜਨਮਾਮੇਸੇ
 ਕਕੇਸਿਚਤਪ੍ਰਨਉਦੇਜਹਿਕਾਲਪ੍ਰਪਕਉਤੀਗਾ

ਸੋਕ ਬਿਜੋ ਗਾ ਬਿਰੋਧ ਮਿਟੋਯੋ ਅਰਭੂਲ ਗਾਇਓ ਚਿਤ
 ਸੋ ਸੁਭਦੀ ਗਾ ਅਸ ਘਟੀ ਪੁਨ ਚਿਤ ਹਟੀ ਤਿਸੁ
 ਅਭਿਜਤੀ ਰਕੀ ਭੁਈ ਭੰਗਾ ਹੋਇ ਅਤੀਤ ਤਜੋ ਬਿਖੁ
 ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰੇ ਸੁ ਭੁਗੀ ਭੁਲਹੈ ਸਤਿ ਸੰਗਾ ੬੪॥ ਸਿਖ ਪੁ
 ਨ ਕੇ ਪਰੇ ਰੇ ਹੁਏ ਸੁ ਅਚੰਨ ਕਾ ਮਾਇ ਗਏ ਗੁਰ ਦੇਵ
 ਸੁ ਅੰਮੀ ਗੁਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੋਤੀ ਅਵਤੀਨੇ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰ
 ਨ ਕਾਂ ਮਸਦਾ ਸੁ ਪਧਾਂ ਮੀ ਪਰਾਦੁਰ ਗਾ ਨ ਸੁਭੁ
 ਪਮੇ ਗਾ ਜਤ ਦਾ ਕਉ ਦਾਰ ਪਰਮਾਨੰਦ ਗਾਮੀ ॥੨
 ਭੀ ਗੁਣ ਅਤੀਤ ਅਗੁਰੀ ਤਾ ਮੋ ਸੋਕੁ ਮਦੀ ਰਾਮ ਮੋ
 ਹੁਸਾ ਅੰਤਰ ਜਾਂ ਮੀ ੬੫॥ ਸਾਧਨ ਸਿਧ ਮੋ ਮੋ ਪੀਜੋ
 ਈਤਿ ਸੇਨੇ ਗੁਰੂ ਕੋ ਨਿਜ ਨੇਨ ਨਿਹਾਰਿਓ ॥ ਏ ਰੁਸ
 ਮਾਂ ਨ ਪੁਣ ਮਕੀ ਓਪੁ ਨਿਸਨ ਮੁਖ ਥੈ ਠਕੇ ਪੁਸਨ ਓ
 ਚਾਕੋ ॥ ਭੁਗਾਵਨ ਯਾਹਿ ਸਿਸਾਰ ਜੋ ਦੀ ਸਤ ਚਿਤੁ
 ਬਿਚਤੁ ਅਨੇ ਕਪ ਕਾ ਛਿਓ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਸੁਭੁ ਪਕਹੇ ਪੁਰ
 ਜੀ ਬਹੁ ਰੇ ਮ ਸੁਭੁ ਪਕਹੇ ਨਿਠ ਪਾਛਿਓ ॥੬੬॥
 ਪਾਰ ਬਨਾ ਚਪਨਾ ਸਿਖ ਕੀ ਪੁਰੁ ਜੀ ਭੁਵ ਸਾਗਰ ਤੇ
 ਕਢਲੀ ਜੋ ॥ ਏ ਨ ਦਿਯਾਲ ਫਿਯਾਲ ਫਿਯਾਲ ਫਿਯਾਲ

ਦਾਂਨ ਅਭੈ ਪਦ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਜੋ। ਅਭਿਰਸਭੈ ਕੂ ਮਦੂਰ ਕੋਰੇ
 ਇਹੁ ਸਿਸੈ ਦੁਪਰ ਜੈ ਤੇਰਹ ਤੁਹਿ ਕੀ ਜੋ। ਜਾਹਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲ
 ਬਿਨਿ ਜਾਮਾਤ ਮਜੇਈ ਉਪਾਇ ਕੋਰੇ ਤ ਮਛੀ ਜੋ ॥੬੧॥੨॥

ਸਾਧਾ ਸੈ ਸਾਧਾ ਸੈ ਸਾਧ ਸੈਰੇ ਸਿਖ ਮੇ ਸੇ ਕਹੈ ਗੁਰ ਦੀ
 ਨ ਦੁਆਲਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਂ ਨ ਦੀ ਓ ਸਿਖ ਕੋ ਗੁਰ ਕਰ ਲਾ
 ਕੀਆ ਕਰ ਪ੍ਰਮਾਨ ਪਾਲਾ। ਬਹੁਰੇ ਕਹੈ ਸਿਸੈ ਸਦਾ ਪ
 ਨਾਇ ਕਾਗੁ ਕੋਰੇ ਪਸ ਕੋ ਬਿਤਿ ਜਾਲਾ। ਦੂਰ ਕੋਰੇ ਮਨ
 ਕੋ ਉਦਬੇਗ ਸੋਨੇ ਦੀ ਪੁਛੁ ਜੋ ਕੋਰੇ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥੬੨॥

ਤੂਸ ਕੋਰੇ ਦਲਈਟ ਕੋਆ ਮਖਬਾਰੂ ਸਨਹਿ ਸੋ ਤੇਇਨ

ਦੀਤਾ। ਬਿਸੁਆ ਕੋ ਪੁਤਤ ਸਾਸ ਸੋ ਕੋ ਸਿੰਗੂਰ ਮੋਰੇ ਮਾਮ

ਕਾਸ ਕੀ ਗੀਤਾ। ਇਹਿ ਜਿਮਾ ਅਸਾ ਅਤੁ ਤਿਅ ਗੁਾਵੇ

ਤਿਯੋ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਪ੍ਰਚ ਕੀ ਗੀਤਾ। ਆਤਮ ਮੇ ਜਗਹੁ

ਯੇ ਨਹਿ ਸਹਿ ਹੋਇ ਅਸਤ ਜਤੁ ਦੁਖਾ ਬਿਪ੍ਰੀਤਾ ॥੬੩॥

ਜੁਆ ਮਨ ਜੇ ਤੁਮਾ ਅਸੁ ਕਹੇ ਸੋ ਉਕਾਲ ਵਿਤੇ ਕੋ ਉਸਰੇ

ਫੇਸਾ ਦੇਈ। ਪਰ ਪੰਥ ਕੋ ਗਟ ਪੁਤ ਪਹੈ ਤੁਸਤ ਨਾਮਾ ॥੬੪॥

ਉ ਪਸ ਗੁਰੀ ਕੋ ਗਾਵੇ। ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੋਰੇ ਪ੍ਰਚ ਪ੍ਰਚ ਇਹ ਸੂਖ

ਮਝੈ ਮਸਿਖ ਕਹਾਵੇ। ਇਸ ਕੋ ਅਖਾਤੁ ਮਕੈ ਸੇ ਕੋਰੇ ਹਮਰੇ

ਨ

ਮਨ ਮੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਾ ਆਵੇ ॥੧੦੫॥੧॥

ਜਗਹੈ ਮਿਥਾਸਿ ਮਿਥਾਸਿ ਮਿਥਾਸਿ ਮਿਥਾਸਿ ਮਿਥਾਸਿ ਮਿਥਾਸਿ ਮਿਥਾਸਿ ਮਿਥਾਸਿ
 ਮੋ॥ ਨਤੁ ਨੀਲਾਜਿ ਦੇ ਮਿਥਾਸਿ ਨੀਰਾਤਿ ਦੇ ਸੁਕਤੀਗਤਿ ਰਜਤ
 ਪਰਪਚਰੈ ਮੇਸੋ ਨਤੁ ਚੇਰਯਸੀ ਪੀਤਤਥਾਸੁ ਪਨੇ
 ਸਿਧੀਸਿ ਜਾਰਹੈ ਦੇਸੋ ਗੁਰਦੇਵ ਕਹੈ ਦ੍ਰਿਸਤੁ ਠਮਹੈ ਜਿ
 ਮਥਾਸਿ ਦੁਜਲ ਕਹੈ ਮਤ ਕੈਸੋ॥੭੧॥ ਵਾਸੁ ਵਤੇ ਮਗਨਾਹਿ
 ਕੁਯੋ ਕਹੁਹੈ ਤੇਸੁ ਕੀਇਕਾ ਮਾਤੁ ਮਗਾਈ॥ ਸੁਪਨਕੀਸਿ ਸ
 ਟਿਸਿ ਕਲਪਕੇ ਨਗਾਜਿ ਮਮਨੁ ਕੁਟੁ ਤੇਵਿ ਤੇਕੁ ਨਗਾਈ॥
 ਤੇਜੋ ਕਬੀਏ ਸੁਨੀਏ ਚਿਤੀਏ ਮਨੁ ਬੁਧਿ ਕੀਦਉ ਜੁਜ
 ਗਲਗਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮੈਂਦਿ ਤੇ ਕੁਯੋ ਨਹੀਰਿ ਕਯਦੁ
 ਪਦੇਤੁ ਨਾਨੁ ਤਦਿ ਪਾਈ॥੭੨॥ ਹੇ ਪੁਰਜੀ ਤੁਮਰੇ ਪੁਤ
 ਪਤੇ ਜਾਨਲੀਉ ਦਿਹੁ ਜਗਤੁ ਮਸਾਗਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਤੁ ਸਭੈ ਜੁਜ
 ਦੁਖਮਨਾ ਤੁਮ ਆਗਮ ਪਾਈ॥ ਅਸੰਤੁ ਮਪਾਗਾ॥ ਸਿਧੀ
 ਪਾਕਰਕੀਏ ਗੁਰਦੇਵ ਕਹੈ ਵਾਸੁ ਵਰੁਪੁ ਹਮਾਗਾ॥ ਮੇ
 ਸੀ ਕਹੀਸਿ ਸਨੇਜ ਬਹੀਤ ਬਹੀ ਗੁਰ ਅਰਥ ਮਖੀ ਕੁਯੋ
 ਰਾ॥੭੩॥ ਕੁਯੋ ਸਿਧੀ ਦੇਵ ਕੇਸਾ ਕਹੈ ਪੁਨਗੀ ਤੁਕੇ ਕੁਤੁ ਸਿਧੀ
 ਤੁਨੀਜੋ॥ ਦ੍ਰਿਸਤਿ ਸਭੈ ਮਨ ਬਿਭਿਕੇ ਕੇ ਕੇਸਵਲ
 ਦੁਰਮ ਮੀਰਸ ਪੀਜੋ॥ ਸੇਭੁ ਜਨੇਰ ਜਾਮੀ ਕੁਤੁ ਉਤਰੁ

ਜੁਕੇਗਾ ਪਚੇਤ ਨਏ ਕਲਖੀ ਜੈ। ਸਿੱਚਿ ਚਆਪ ਲੇਆਪਾਪਿ ॥
ਬੇਯਾਹਿਯਾ ਗਰਿਹੇ ਭੁਵੇ ਕੇ ਦੁਖ ਛੁੱਜੈ ॥੧੪॥ ਗਰਹੀ ਬੇਦ ਬੰਟੇ
ਸਾਸਤ੍ਰ ਦਸਾ ਅਸਟ ਪਉਗਾ ਲੋਕ ਤਤੰ ਕਹੈ ਗੁਗਾ ਗਰਿ ਪ੍ਰਤਕ
ਜੇਤ ਸਨਾਤਨ ਰਾਂਮ ਨਿਗਲਿ ਭੁਧ੍ਰਾ ਅਬਜ ਕਤ ਵਿਗਤ ਜੁਰ
ਸੋਆਪ ਹੀਆਪ ਲੇਆਹਿ ਅੰਰ ਪਕੇ ਦੇਖ ਭੁਭਾਵ ਪ੍ਰਪ ਚਨਾ
ਨਪੁਗਾ ਜਿਹੈ ਜੇ ਸ੍ਰੀ ਜਯਹਿ ਜਗਾ ਭੁਭੈ ਸੇਈ ਚਜ ਪਕਾ ਅਟੁਰ
ਫੁਗਾ ॥੧੫॥ ਤੇਰੇ ਚੁਕਾਏ ਬਿਨਾ ਸੁਗਰਾ ਯਹਿ ਕਲਪ ਕ੍ਰੋਰ
ਪ੍ਰਯੀਤ ਨ ਚੁਕੈ। ਦੂਸਰੇ ਮੇਰ ਉਪਾਇ ਨ ਹੀ ਇਕ ਤੂੰ ਹੀ ਮੁਕਾਵੈ
ਤਬੀ ਸਭ ਮੁਕੈ। ਸਸਤ੍ਰ ਨਛੇ ਦਸ ਕੈ ਨਿਸਕੋ ਪਨੀ ਅਗਨਿ ਜਲ ॥
ਵੈਨ ਪਦਨ ਸੋ ਮੁਕੈ। ਤਿਸ ਆਪ ਨੇ ਆਪ ਮੇਰੇ ਇਕੋ ਇਸ ਬਿਤ
ਫਾਰ ਕੈ ਗੁਰ ਸੀਸਾਰ ਕੈ ਚੁਕੈ ॥੧੬॥ ਯਹਿ ਪ੍ਰਥਾ ਤਿਸਟੁ ਨ ਪਿ
ਥਾ ਅੰਤੈ ਹੀ ਪ੍ਰਥਾ ਵੀਨ ਹੀ ਬੇਦ ਕਵਾ ਸੁਨਾ ਪ੍ਰਥਾ ਯੰ ਸਸ
ਰੀਰਿ ਯਥਾ ਯਹਿ ਪ੍ਰਥਾ ਅੰਤੈ ਪ੍ਰੇਰਤ ਹੋ ਪੁਨਾ। ਏਸਿ ਤੇ ਆਤਮ ॥
ਅੰਤ੍ਰ ਯਾ ਮੀਤ੍ਰਿ ਏ ਬ੍ਰਿਤਿ ਧ੍ਰੁਮ ਪ੍ਰਾਤਮਾ ਨਿਰਗੁਣਾ ॥
ਜਿ ਤੇ ਤ੍ਰਿਹੀ ਭੁਭੁ ਸੇ ਨਹੀ ਅੰਨ ਕੇ ਆਪ ਨੇ ਆਪ ਕੋ ਆਪ ਲਖੈ
ਮਨਾ ॥੧੭॥ ਏਕ ਹੀ ਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਾਨ ਜਿਉ ਨ ਭੁਧਾ ਪਕ
ਸਭੈ ਅਟ ਬਾਸੀ। ਜਲ ਮੇ ਥਲ ਮੇ ਪੁਰ ਮੇ ਬਨ ਮੇ ਤਨ ਮੇ ਮਨ ਮੇ
ਸਭੁ ਠਉਰ ਪਕਾਸੀ। ਯਾਹ ਯੀ ਜਰੇ ਨਹੀ ਮਾਰਿਓ ਮਰੇ ਨਹੀ

ਟਾਰਿਯੋ ਟਰੇਨੀ ਹੈ ਅਥ ਨਾ ਸੀ। ਆਪ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਦਰਸਾਇ
 ਸਦੈ ਨਾਟ ਰਚੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਸੋ ਬਿਲਾਸੀ॥੧੮॥ ਅਰਿੰਨ ਹੀ
 ਰਿੰਨ ਜਿਉ ਦੀ ਸਤ ਹੇ ਜਲ ਤੇ ਜਿਉ ਰਿੰਨ ਨਹੀ ਕਹੁ ਗਾਰਾ
 ਤੂੰ ਭੁਰ ਦਰਤ ਲਸੀ ਤਲ ਕਠਨ ਲਗੇ ਤਨ ਚੋਟ ਜੋਈਟ
 ਪਗਗਾ। ਤੂੰ ਪ੍ਰਧੰ ਚਦੈ ਤਿਜੀ ਭਾਸਤ ਬਾਦਰ ਜੀਗਮ ਰੂਪ
 ਮਾਰਾ। ਹੋਇ ਕਥਾ ਮਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈਂ ਤੁਮ ਰੂਪ ਤਬੇ ਦਕੇ ਬਜੇ
 ਨਗਾਰਾ॥੧੯॥ ਈਸਰ ਸਰਬ ਗਾਸਿ ਪਸਮਾਨ ਹੋ ਜੀਵ
 ਯਥਾ ਲਵਹੇ ਜਲ ਕੀ। ਈਸਰ ਕੋਰ ਹੋ ਨਿਤ ਯਜਨ ਸੋਜੀ
 ਵਕੋਗਾ ਤਨ ਹੀ ਕਲਕੀ। ਈਸਰ ਹੋ ਗਿਰ ਮੇਰ ਕੋ ਸੋਇ
 ਸਜੀ ਦੁਜੈ ਸੇ ਘੁੰਘ ਚੀਲ ਲਕੀ। ਤੁਮ ਕੋ ਸੇ ਅਰੇ ਦਕੋ
 ਜੁਗ ਕੋ ਕਿਉ ਦੇ ਕਤ ਹੋਇ ਅਚਲ ਚਲ ਕੀ॥੨੦॥
 ਤੇਲ ਰਯੋ ਸਰ ਸੋ ਤਿਲ ਭੀ ਤਰੇਗੇ ਰਸ ਮੇ ਨਦ੍ਰੀ ਤਰਹਾਈ॥
 ਦਾਰ ਕੇ ਅੰਤ੍ਰ ਪਾਦ ਕਜੇ ਪਹਾਮੀ ਪਟ ਭੀ ਰੁਚਾਰ ਸਮਾਈ॥੨੧॥
 ਹੋ ਮਕਤਾ ਮਲ ਸਿੰਧ ਕੇ ਭੀ ਰੁਜਤ ਨ ਕੀਏ ਬਿਨਾ ਗਾਥ ਨ ਆਈ
 ਤੁਝੇ ਚਿਦ ਆਤਮ ਹੋਰ ਸਟੇ ਕਾ ਬਿਨਾ ਲਖ ਲਖ ਜੇ ਨਹੀ ਜਾਈ
 ॥੨੨॥ ਤੂੰ ਤੁਮ ਸਿਮਹਾਂ ਵਾਕ ਜੋ ਉਇ ਤੁਜਾ ਦਕ ਲੈ ਉਰ ਅੰਤ੍ਰ
 ਧਾਰੈ। ਗੁਰਗ ਤੁਜਗ ਕਰੈ ਲਖ ਲਖ ਸੇ ਦੇਵ ਦਤਾਇ ਯੀ ਦੇਵ ਦਤ
 ਨਿਹਾਰੈ। ਚੈਤ੍ਰ ਨਜ ਚੈਤ੍ਰ ਨਜ ਤੁਮਿ ਲਾਇ ਸਮ ਸੁਖ ਸੁਖ ਉਪ०
 ਪਾਨਿ ਵਾਰੈ। ਈਸਰ ਜੀਵ ਅਰਿੰਨ ਪਿਖੇਇ ਹਰਗਾਨ ਰੁਏ ਅਗਨ०

ਰਸਨਾਰਸਨਾਪੁਨਵਾਕੋਵੇਦਾਕੋਜੇਪਾਦੋਵੇਪਾਦੋਵੇਪਾਨੋਵੇਪਾਨੋ०

ਪੰਜੋਕਪਾਜੂਭਿਪਸਭਿਪਸਭਿਜੇਮਨਕੋਮਨਪ੍ਰਾਨਕੋਪ੍ਰਾਨਾਜੇਬ
ਪਿਕੇਬੁਧਿਯੋਮੇਦਰਸੇਤੋਤੁਹੀਤੁਸ਼੍ਰੇਨਹੀਮਾਨਾ॥੮੧॥ਹਰਦੀ
ਜਰਦੀਜਰਦੀਹਰਦੀਮਿਰਚੀਕਟਤਾਰੰਚਨਾਹਿਨਕੁਦਾ॥ਨਿ
ਲਮੈਨੀਲਕੁਯਾਰਹਿਜੇਮਿਸਰੀਮਿਸ਼ਾਨਕੋਕਤੋਛੇਦਾ॥ਕੁ
ਨਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਸੁਰਾਂਨੋਥੇਮੁਰੁਥੇਮੁਜੁਥੇਏਕਾਮਕੁਦਾ॥ਤੋਸੇ
ਹੀਈਸੁਰਜੀਵਾਮਖੰਡਿਅੰਮਾਤਮਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਰਤਬੇਦਾ॥੮
੮ਏਕਹੀਦਸਤੋਕਨਾਂਮਾਮੇਕਜੇਪਟਨਰਾਮੈਰੀਜਰਾਂ
ਮਾਮਾਪਦਕ੍ਰਿਸ਼ਨਗੋਪਾਲਦਮੇਦਰਮੁਰਨੀਮੇਨਹਰਿਮਭਿਪ
ਨਿਮਿਅਮਾਦਾਸਰਥੀਜਨਕਾਤਮਜਾਪਤਿਰਾਘਵਨਾਥਭੋਨੇ
ਸ਼ੀਰਾਂਮਾਂ॥ਤੁਜੇਈਸੁਰਜੀਵਕੂਟਸੁਰਬ੍ਰਹਮਸਰੁਪਕੋਏਕਕਥੈ
ਤੁਹੀਨਾਮਾ॥੮੯॥ਕਾਲਤ੍ਰਿਤੇਰਸਏਕਰੋਜੇਊਤਾਸਕੇਸਤਕੋਰੇਤ
ਤਦੇਤਾਜੇਏਕੋਪਰਕੋਨਿਤਜਨਤਸੇਚਿਦਰੂਪਨਸਾਮਨਸੇ०
ਜਾਸਮੈਹੋਇਅਤਮੰਤ੍ਰਪ੍ਰਾਤਿਸੋਮਾਨੰਦਰੂਪਕਰਜੇਇਹੋਤਾ॥
ਸੇਸਤਾਚਿਤਾਮਾਨੰਦਤੁਹੀਸੁਤਿਜਾਸਭਨੇਕਰਕੋਨੇਤਨੇਤਾ॥੯੦॥
ਨਹਿਜਿਨਮੈਕਛੁਸੁਖਮੁਖੁਨਾਤ੍ਰਿਕਾਲਾਮਭਾਵਪੰਏਇਜਿਨਿਤਮੁ
ਮਨਸਹਤਹੋਬਾਹਿਅਭਾਵਜਗਾਂਬ੍ਰਹਮਚਿਤਾਮੰਕਾਰਕੋਨਹਿਜਿ
ਨਿਮੈਗਮਾਭੇਦਸੇਰਹਤਾਮਭੇਦਨਿਰੰਤਰਬ੍ਰਹਮਜੇਬ੍ਰਹਮਪਕ

ਬ੍ਰਹਮਸਦਾਸਮਾਜਬ੍ਰਹਿਪਾਕਟਾਖਕਰੀਗਾਰਦੇਵਤੇਸੇ ੧੯
 ਸ੍ਵਰੂਪਲਖੋਮਧਨੇਹਮਾ ੯੧ ਸੁਖਸੇਤਾਮਾਤਿਸੁਖਮੰਧ
 ਨਮਹਤਸੇਮਹਤਹੇਦੂਰਸੇਦੂਰਾ ਸਮੀਪਸੈਹੋਮਤਾਮੰਤਸਮੀਪ
 ਹਉਰੂਰਸੇਰੂਰਹੋਗਾਤ੍ਰਸੇਗਾਤ੍ਰਾ ਕੇਮਲਸੇਆਤਿਕੇਮਲੇਹੁ
 ਨਕਠਨਸੇਕਠਨਹੋਨੂਰਸੈਨੂਰਾ ਹਮੈਬਾਣੀਬਿਖੈਕਰਨਾਰਿ
 ਸਕੈਹਮਸਰਬਾਮਤੀਤੀ ਸਰਬਕੁਰਪੂਰਾ ੯੨ ਜੋਚਿਦ
 ਦੇਵਸਰੀਰਮੈਬਜਾਪਕਸੇਚਿਦਕੂਤਪਿਸਾਚਕੇਮਾਂਹਿਜੇ
 ਚਿਦਗੋਖਰੁਕੇਮਧਇਸਾਥਿਤਸੇਚਿਦਕੂਚਰਮੇਦਰਸੰ
 ਹੀ ਜੋਚਿਦਕੂਦਰਕੇਮਧਪੂਰਲਸੇਚਿਦਪੰਖਨਮੇਦਰ
 ਤਾਂਹੀ ਜੋਚਿਦਈਸਰਆਪਕੁੰਜੇਸੇਈਚਿਦਹੋਅਭਿ
 ਰਦੁਸਰਨਾਹੀ ੯੩ ਹੋਚਿਦਕੂਖਅਖੰਡਪਰਮਾਨੰਦ
 ਇਸਥਿਤੁਰੂਪਨਆਵਤਜਾਂਹੀ ਸੁਖਮਸੁਲਭਿਤੀਦ੍ਰਿ
 ਸੁਭਾਸਤੁਹੋਸਭਕੇਪ੍ਰਕਾਸਕ ਆਹੀ ੯੪ ਜੋਜਲਮੇਹਦ
 ਕੇਪ੍ਰਤਿਬਿਬ੍ਰਤਿਵੈਸਰੁਹੋਹਮਰੀਪਰਛਾਹੀ ੯੫ ਮੇ
 ਮਟਮੇਪ੍ਰਨਕੁੰਡਕਸੁਲਮੇਬੋਝੇਮਜੋਬਜਾਪਕਹੋਸਰੁਮਾਂ
 ਹੀ ੯੬ ਜਾਤੇਇਹੁਸਰਬਜਾਂਕਰੁਸਰਬਹੋਜਾਂਦਿਖੈਸ
 ਰਬਹੋਜੋਸਰਬੀਗਾ ਜਾਤੇਇਹੁਸਰਬਨਜਾਂਕਰਸਰਬਨ
 ਜਾਦਿਖੈਸਰਬਨਹੋਸਿਹਰੀਗਾ ੯੭ ਗੁਰਗੁਲਸਰਗੁਲਰੂਪਅ

ਰੂਪ ਜੋ ਸੇਈ ਹਉ ਬ੍ਰਹਮ ਅਸੀ ਹੋ ਸੇ ਸੀ ਗਾ ॥ ਸੁਨ ਅਸੁਨ ਅਸਦ ਸੁਦ
 ਚਿਦ ਜਗਦ ਬ੍ਰਹਮ ਅਸੀ ਦਸਤੁ ਮਮ ਅੰਗਾ ॥੯੫॥ ਨ ਕੇਉ ਉਚੁ
 ਕੇਉ ਨ ਕੇਉ ਨੀਚ ਹੈ ਨ ਕੇਉ ਮੂਰਖ ਨ ਸਜਾਨਾ ॥ ਨ ਕਛੁ ਬਰਨ
 ਆਸੁ ਮਹੈ ਨ ਹੀ ਧਰਮ ਅਚਾਰ ਨ ਕਰਮ ਦਿਪਾਨਾ ॥ ਨ ਕਛੁ ਸੁ
 ਦਰਸਾ ਬਿਛੁ ਜੰਗਮ ਨਾਪੀ ਚ ਬੂਤ ਨ ਕਾਰਯਾਨਾ ॥ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇ
 ਸੁ ਰਏ ਕਾ ਨਿਰੰਤਰੁ ਨਿਰੰਤਰੁ ਮੇਥਿ ਰਿਗ ਜਾਂਨਾ ਅਗੰਨ ॥
 ॥੯੬॥ ਤੇਗੁ ਤੁਠਿ ਗਛੁ ਹੀ ਬਿਛੁ ਆਬਰਛੀ ਬੁਗਦਾ
 ਜਮਦਾ ਕੂਕੁ ਦਾਲਾ ॥ ਸਿਲੋ ਸਟ ਸੈਂਕਛੁ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਹਸੁ
 ਆਖਰ ਪਾਪ ਰਸਾਨੁ ਨ ਟਾਲਾ ॥ ਟੇਨ ਤਰੰਗ ਤੁਸਾਰ ਸ
 ਬੀ ਜਲ ਤੁਝੇ ਪੀ ਚ ਬੂਤ ਹੈ ਏਕ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਇਹੁ ਗਿਆਨ
 ਕੁਝੋ ਤਬੁ ਦੈਤੁ ਕਹਾਂ ਕਾਰਖੇ ਲਏ ਜੇ ਬਕੁ ਮੰਕੇ ਤਲਾ
 ॥੯੭॥ ਤੰਗਾ ਕਹੈ ਕਛੁ ਨਾ ਰਿਚ ਰੂਪ ਨ ਅੰਗ ਕਹੈ ਹਮਰੀ
 ਨਹੀ ਹਾਂਸੀ ॥ ਅੰਗੁ ਤੰਗਾ ਮੁਖ ਤਾ ਜੇ ਮਨ ਬਾਧਿ ਕੇ ਧਰਮ
 ਕਹੈ ਮੁਨਗ ਜਾਂਸੀ ॥ ਜੋ ਬਾਧਿ ਕੇ ਅਧਿ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰੁ ਗਿਆ
 ਤਾ ਅਸੀ ਗਾਧ ਰੇ ਮਨ ਬਾਂਸੀ ॥ ਐਸੇ ਸੁਭੁ ਪਾਅਲੇ ਕਰ ਜੇ ਸੇ
 ਏਨੇ ਨਿਸਚੈ ਯਾਹਿ ਬੇਦ ਬਾਂਸੀ ॥੯੮॥ ਕਛੁ ਕਰਮ ਕੇ
 ਨਹਿ ਨੁਸਟਾ ਨ ਕਛੁ ਜਗਹੀ ਮਰੀਯੋ ਨ ਜਾਪੈ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰ
 ਨਹਿ ਜੋਗਾਧਿ ਜਾਂਨ ਸਮਾਧਿ ਕਰੀ ਨ ਕਰੀ ਕੇਉ ਪਾਸੁ ਆਖੇ

ਉਤਰਾ ਤਟ ਤੀਰ ਬਕੇਰਪ ਨਾਂਹਿ ਕੀਯੋ ਨਹਿ ਸਾਸ ਕਾ ਮਧੇ ॥੧॥
 ਨਕੀਉ ਜੁ ਨਿਰੰਗਾ ਕੇ ਦਲਾਇਹੁ ਸਾਤਿ ਸਿਰਗ ਕੇ ਹੋਏ ਦਲਾ ਮਾਪਨ ॥
 ਮਾਪਲਾ ਖੋਜੇ ਸੁ ਸੁਤੀਰਾ ॥੧੦੦॥ ਮੀਰਗਲ ਰੂਪ ਮਾ ਕ੍ਰਿਤ ਮਦੇ ਵਾਮ
 ਪ੍ਰੇਖ ਸੁਤੇ ਸਿਧਾਨਿ ਤਪਾਪਤਿ ॥ ਤੁੰ ਕੋ ਗਜਾਂ ਨ ਕੁਝੋ ਜਿਨ ਕੇ ਸੇ
 ਈ ਪੁਰਨ ਕਾਂ ਮਪੁ ਮਾਂ ਨਹੈ ਮਾਪਤਾ ॥ ਜੀ ਦਨ ਮੁਕਤ ਹੋਏ ਯੋ ਬਿ
 ਚੇਰੇ ਸਿਸਾਰ ਕੇ ਰਾਪ ਸੇ ਨਾਹਨ ਰਾਪਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜੇ ਈ ਬ੍ਰਹਮ
 ਬੇਤਾ ਸੇ ਈ ਯਹਿ ਪੁਤ ਯਕ ਮਨ ਰੁਦ ਸਤੁ ਕਸ ਮਾਪਤਾ
 ॥=॥ ੧੦੦ ॥=॥

ਗਇਰ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤੁ ਮਾਮਨ ਰੁਦ ਸਤੁ ਕਸ ਮਾਪਤੀ ॥ ਓਮੀਤਤ
 ਸਤੁ ਬ੍ਰਹਮਾ

52662

॥ ਸਪੁਰਦਿ ॥

॥ ਸਮਾਪਤੀ ॥

੬੩੫ ੧੨੬੩੫ ੫੭੭੬੫ ੩੨੫੫ ੫੭੩ ੧੫੬ ੬੬੪ ੫੭੫੫

੫੭੩੫ ੭੧੬੬ ੫੭੩ ੬੫੫ ੫੭੫੫ ੫੭੩

ਓਮੀਤਤ

੧੭ ਸਤਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪੰਚ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕ੍ਰਮ ਪੈ ॥ ਦੋਹਰਾ

ਕੇਦ ਕ੍ਰਮ ਕਰਤਿ ਤ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਨ ਕ੍ਰਮ ਸਿਰਗ ਬਕਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮ
 ਇੰਦ੍ਰ ਜਗ ਸੰਤ ਕ੍ਰਮ ਪਾਂਚੇ ਕ੍ਰਮ ਸਿਸਾਰਾ ਇਨ ਕੇ ਨਿਰਾ
 ਕਰਲ ਕਾ ॥ ਦੋ ॥ ਬਿਬ ਪ੍ਰਤ ਬਿਬ ਲੋਹਤੁ ਸੁਫਟ ਕਾਪਟਾ ਕਾ